

این بیت بود و بر اثاث الهیت چندان کم میگذاشت خود زینما که در هر گوشه فنی داشت
پیشنهاد کرد و گفته اند فیضه پیر قدر نیز است آن دو از زیبائی است که در هر مقام مناسبی اندک و اندوند
و با صفت تکتایی هم از هم از پیشگیری شده باشد نظر افتخار کرد و بضمایی است هنوز جات و از اینجا
نمیست که از اتفاق اش از جناب اسرائیل شمرد و با آینه همه گوهر را این قسم کنایه کرده بوده جمله ای اینجا
و دست فکر ترش مانند چه کاری مقوله نخواهد بود این اندک اینها را درین مقام مناسب است
یا نیست و اگر اضافات اکار ایندیشی طرقیه انتقامی است که پسندی عناوینی درین داده
خط نداشت اند این حقیقت این جاده و شوارش پر خستن ناموس سماوی اقدام خانه اند و پر اجر
نمیشود همچوشه یکی از این عجیب هنرخوانی است که زنگنه بگذر خود را کند و هنوز بیاره از هر چیز
سازند نازم و مستعاری خضره همیست که در هر مقام قابل شد و آینه بی اراده ایجاده آورده
از حصول این کام و وصول این کام عطیه هست که روزی گرسنگی و فکاهتی داشت
لیکه بجهت زمان کشیده از خصلت این کام و میکشد عناوین را هنوز برسی خواهیشند کنهم که آنکه
خست و درین منزل برگشته ایم و گوهر گردانیم که از سفر استود عالم قدس فی خیره داشت
خیال از این بار پا به نظر باز نایم و چون تو شله راه هنوز در اینها نمی هست همین که حرف
گزناگی خواهیش داشت کام و دیان کامل عیاران بجز نگاهه بآنها داشم چنانه فتح و پیشی هست
که در هم تماشی نزد زاده سخان بخوار این پسند کنهم که این خواهیش از جا در آن کشیده
و اعتراف غرابت آن خبر گشاییست که شاید همی تو فیق از خصلت حضرت باری می بیم
و تجربت این حب و شکار این طنبد خطرت بیکوچیم که مثال این نیست نهچه بدان که نمی بود این
مشهود کشت همید حاصل از این امداده براحتی همیزی آن بگشود نمی شنیغ نایف است
از آن و چنین و کاف نهاده باشتر که کلوب، نحصاری و انتقادی هم و زان

سکر ش گفته والغ گرفته تبراد ف انتقاد مطلع و اسقاط عینی و گافه نیز بنا نهاده که درست
 معانی نیز اعمال فعل منفی و آب رفخول آن قرار داده و نیمی قشنه خود را سه بانایی که مقصود
 بالتعیین است چه سر کرد آب نیاید قشنه باشد و آن عبارت نیزی قشنه بخلیل و انتقاد بهم رفاقت
 عینی هر را آن داشته که نمی‌باشد فقط قش که تا اسی فوقاً باشد نیست این شیوه معجزه پیش
 گویی و هم ذکر لفظی فراز را لفظی ف گیرید و سطه عینی را بر طراز کند و لاله اول بیانی بطریق
 قسمی تبلیغ نباشد و این اصول و تفاوت بعضاً از این فضمن شکله و فتح میگرد و خیانکاری میگردد
 پهلو و آنوب سه کشت همید حامل ازان را پرعتان بینی آب سر کرش نیزی نیافت
 آب ها او لا آب سر کشو گفته و از کشو سوونه داشته تبرکیب و تخلیل لصحیح و از اب است
 با سلوب هر فی تو و عبارت است از سو افظا آن بجهد خود چرا حاصل شده و حامل این عبارت چنان شده
 که سر لفظ سه سوی لفظ آب است پس شد بانتقاد مطلع و کن پی انتقاد طرفی و تبدیل
 نیزی نیافت آب گفته والغ گرفته تبراد ف یا زیر تفصیل انتقاد بهم و اسقاط عینی شان نیای
 حامل اگفت والغ گرفته تجسس و تفصیل و از آن بازی گفت و رایی تحران حیل نموده باشند
 و هلوپ احصار از انتقاد بهم آب سر کشو گفته و کشوی سر گرفته تبرک تفصیل یعنی ویسی ویسی و انتقاد
 مطلع و تبدیل از آب در عبارت نیز نیافت آب است بکنایی عبارت است اما که بجهت
 نذکور کشوی سه کشنه خوب از نیاید لفظ کش از درجه عبارت اساقط شود سلکت نیفتد
 تصحیح و آن عبارت است از تفصیل خطا بخواهی و اثبات لفظ و این سلکت علیه و کویر
 کویر او انتقاد نیزی از آن چنان است که مفردی آورده شود که دال بیشتر نیافرید
 لی قرض بخواهی و اثبات لفظ خطا از لفظ صورت و لفظ و شکل و شکل و شکم و کاف و کاف و پیش و پیش
 آن چنانکه درسم آجوف و آجوف و سوال و سوال

چالان از آن طاوه پرستار بی نهی نمی آب سرگش و نهی افرا کرد اول آنرا داد این مراد شده باشتر کن مسلو دلخصاری اسلوب است این باید تجربه نمودنی تجربه عرض مسلو بشه و اندیش از مطلع و تبدیل مکنقول خواسته شد و پس میزد از شو سو مراد و کمشته تبرک پرسیده و تحلیل و تصحیح دفعه و گفته شمی فی وستین و که پاشناز بزم مشاهده کشته بوسیله اتفاقی از درجه اعتبار ساقط شد و بعبارت آن تاب فلکی مکتوپی گرفته تبرک پرسیده که پر عمل لمعنا آب قما و سیمه نامی از راه کنخا سنه باش رکن مسلوب دلخصاری نهی اشارت شده بیا و تجزیه آن با تقاضه هم و بقول وزارب سر لفظاً آنده خواسته و ازان و اوکاره فی اراده شود باشند و مکرار از طوب حرفی و سیمه اگر از آب سو مراد و شه عبارت آن باهشته بزرگ داند با پیش بورکه یا می تختانی راخواه آن زمینه کمک باشد خواه از نیجایی من بونهند بعتری باشد و کشویی فی گفتة وستین حاصل شموده تبرک پرسیده او گل و شوچیه نهی و انتقاد بزم و تحلیل نامی و ترکیب ز آفت تاب فلکی مکتوپی گرفته نهی که پر و قلشیسته تهمه شاهدین که سه راه مشهد طنز و گیز تبرک علاوه و توادی و که بقول این آن ما نهی برآید لفظ پاچم کنند باشتر کن اسلوب دلخصاری و انتقاد بزم و تراویث و از خداود مطلع پریلی مایی مکتوپی مراد و از دلیل نهی از جهانی از عبارت که نهی نهایت تابه آن غیره نه لفظ است نهی از زیافت یعنی آفت که بقداده نمکو شده قلب کوچ از از این مکتوپی مراد که ده شاهزاد بحصار نهی از سرگش مراد آنست که خوش از بله ای ایست سرمه ای مراد آن سو است و پیشگیری ای افت و خواسته ای مراد لمعه سرمه ای مراد ای مراد ای این نهی تبرک بیع خواه بمنزه گیزند بذات کرد که بع ای ای ای نهی ای خواسته ای شرک ای اسلوب دلخصاری انتقاد بزم و بقول وزارب سرگش مراد آن و رشته تبرکه مرگ آی تبرک

تبست و آنچه گیرا ضمایر تخيیل شود و مراواز آنها ول نه و از آن و حرس است که ترکیت
و سوی آن و اوست چون و او بجا من همی با در آمده اشود و عبارت همی لی آفتاب آم
خواسته لمعه همی شد که شاهزادین نام را برگردانی کوچیه گیر حسین بن مثنا نند که از کشو شخونه و پسر
نیافرند نایب مراد آن داشته که لارکله بجهنم باشد یعنی آن تبرادف حاصل شده و قدر بیش
را بعما از ما هم فروخته اراده کرده باشتر از اسلوبه شخصاری و تسمیه فرمی از آن برگردان
نیمی که فتحه و مراد آن داشته که فرمی لفظها که همیست در اول و سینین محله کلوب بیست زیست
و این همی حاصل شد تبرادف و اتفاقاً بهم اولاد ترکیب و تخلیل و تصحیف و اتفاقاً بهم شایانی
تالیف القنایه همراه موده ای لافظه سرت و آن آفتاب گفتة و لفظی را که بخلاف ترکیب
و تبرادف اتفاقاً عبارت از آنی لام لفظی که حاصل شایانیست بین بدل کرده که تبرادف
و تبرادف و تاییم آفتاب عبارت از آن است. *ب*: *و هم تصحیف جعلی محتجب میباشد که درین*
مقام فنظر اوجوب الیافای و عده که در این ای پر رذیغی کو هر اول سلاک کن برداشتم
نیاز قدر ایکاری شمشایر قسم آنها کنهم تا بجزن شود که در امثال این سلاک گل از دن
و دیگر حواله های از دشمن کار بر کار کار می باشد هر شکر را این تواند بدو پس کوچیم که
تصحیف جعلی است که در اشایی کلام اشاره تی بجود اثبات نقطه ورق شود چنانکه در این
فرمان رسیده است همیز حاصل این طور پر عرض شیخی را بکش و نیزی نایف آب
از آن راهی می آید که شخونه می گفتند و چند نیزه ای را در آن خانه داشتند و از آنها در ایام
تبرادف تکمیل و بخوبی آنچه لفظ و دیانتی از هم اسلوب حرفی و از همین لفظ شخونه
تپخیص و از کلوب و ترکیب و تخلیل و تصحیف همی سپر عینی معنایی را بمن بارت آن باشد که
از کل از اینی تحلیله است و و چنان در که نیز این اتفاقاً سرت در حال که نیمی باشد و چون

حضرم کشته بجا می اود و در آید درگرد پنجم اوی و در عبارت است از لفظ و مرگ کام مقطعه از
ملکت ای محله شود و لاسی همچو کرد پیچیزه جان نیافت که گفتة و مراد آن کشت که لفظ
آنون یافت تپ نون بعتریه همی آخر لفظ ما در آمدہ مان بدرست آن پیچیزه دسترا و فت
و تاییع القلائی که لفظ یافت هفده تهیت سکان ششم تسبیه استقاره دارین عبارت
از ذکر چنیزی اراده هر فی بو سلطنه شا بهت که درعنی آن چیز و حروف حقیقت و باشد ای پایه زدن
مشابهت در میان قوم استواری یا نیا شهر باش می انتقال فریزه رند کو مقنه و دنیا ساخته
همان شوه خواهد کشید فتا رسه

حائل شوچنا کر کس قمارہ

نہیں راتب سرکش و نہیں نیافت آپ از اینی گفته و تقویت خواستہ ببرقت
و پیچ و مسلوب حرفي و مسلوب حسابی و راتب سرکش گفته و حاسی کہ تو گرفتہ بارا مسلوب
حرفي و انتقا و ملسوی و مقاطعی انجیارت نہیں ان آفتا بہ مراد آن دہشتہ کے عینہ
کہ آفتا بھارت از ایست بیداع فی عینی الہت ستد پس بعمل تحمل و تکیب و شبیہ
دہشتگی کے درمیان دوف پاشد و انتقا و ہامہ و تبدیل آیا پڑیدہ لامہ رجہ الہت
از لفظ فی وحیت شہر کی بیان سخنران اهم سوا درمیان ملعون گفتہ نہیں نیاد، باشے
سلک نہیں اعمال حسابی و این عبارت از ذکر خلیل پست بارا وہ امثال فریز کے جو عده
و این مشتمل است بیچ سلوب کہ ما انہ پریکی بہنا سبب سلک گوہ پریز کے جو اول
سلوب کی اُ آن عبارت از ذکر حسابی اعداد بارا وہ امثال فریز میں بھی عدد
و قواند پوچ کہ اسہم عدد بامال حماقی حاصل شود چنانکہ درسم کمال و کمال
دایمان و تیافت سرکشت ایڈ حاصل ازان ماہ پر عتاب نہیں آپ
سرکش و نہیں نیافت آپ اول ازان با نہیں گفته و کاف خواستہ با شترک

و هم لوپ انقا دهیم و بقول افراد تصریح تحسیل کرده ببرادران و انقاد
سطاع و لبچهار و کشوت خورسته کما مرد بران اشارت شده بجانب سوی ماهه افت باشد
بانقاد طرفی پس معنی عما نی این عبارت چنین باشد که سر لفظ ما و سوی آن و این
هر دو درین عبارت بعد از ذکر شده بهمی ای آفتاب لام کر فته ببرگزیده افت
ولیخ و انقاد مجهم و هم لوپ همکی مقصود بایته نیست شایانی از اب سر کشوت باعماک کند
شی بشرسته باز نکه سر لفظ ما سوی خود در آخر است پس آم شد و تحسیل کاف و لام بدستور
شالان از راه بگزیر که فته کما مرد ازان آفتاب خورسته با سلوب همی و غمی آب سر کشونه
واز نیم ملفوظی که ببرادران و انقاد مجهم و تمهیله صل شده حروف اول با انقاد سطاع مشاالیه
گشته باسته از عینی ساقط شد و از نی خافت آب بوضوح لون کشوتی بجایی آبی اتفاظ
آن حاصل کرده تبعیض از انقاد مجهم و تبدیل را بعیا عبارت حاصل ازان ناه عدد و حمر
کامی محمله خورسته ببرادران و لیخ اسلوب حرفي و ازان تفتأل کرده با لفظ و وصه که
هم آن عدد وسته از عبارت و وصه و وقاف کشوتی اراده نموده با سلوب همی
نیز کاب سرو تبدیل نیم که ببرادران و انقاد سطاع ز آب سر عبارت ازان است بک
قاف خورسته که مشاالیه است باقت از هم و کش ابو او تک دیا و کافنه اینی
کرده بست خورسته با سلوب حرفي و شور امر از شسته ن پدر شسته در سطه اتفا
نموده و نی عبارت از قاف و میست باقت از هم و میان عبارت هر دو آن است
کلامی قاف بست اب شواهی از خود در کن آینی اصل شد کو هر دو هم اسلوبی
و آن عبارت از ذکر حرفي یا بیشتر برادره عدد دچنانکه در کام عکیم و من
و شمسی و نیمه و خواه عقوف شه کشت هید حاصل ازان ناه پرتاب

نیز آب سرکش و نیزی نیافت آب + او لا بھارت عالی ازان ناہ حایی کمتو بے کار
بمحکیل و قسیچه اصل شده بتاییف انتقامی اقصال و اوه بلام کمتو بی که باشتر اک اسلوب
انحصاری بدرست آورده و پیشی آب سرکش نایی تحفانی گرفته باستقاد بھم و استقاد طینی
سرکش سعینی نافران عبارت از نیست بتکرار اسلوب حرفي که مقصود با تمیل است
و عبارت نیزی نیافت آب الک حمل کروه باستقاد بھم و استقاد عینی ازان سعین خواسته
بتکرار اسلوب حرفي ثانیاً نیز آب سرکش هم اراده کروه چهیزی آب عبارت است از
آسی موحده و تعداد اسقاط آن العناقی ماند و ازان چیز گرفته و ازان سعین استکرار
اسلوب حرفي کلام و گفتہ شمی نیافت آب قمر او آن دشته که لفظ مانیزه خود را اون گمتو بی
نیافت پسک برست مرتبه بیص و تراویث انتقاد بھم و تبدیل شال شا حمل ازان ناگفته
وازیا هم قمر خواسته تبر او ف ازان صد و چهل بی اسلوب حرفي که مقصود با تمیل است
وازین اعدا لفظ ششم اراده کرد و پیش آب سرکش گفتہ و سین خواسته با اسلوب حرفي
وانستقاد بھم و استقاد عینی کسرش سعینی نافران من شعر پر نیست و عبارت نیزی نیافت آب
یا شتحنافی گرفته باستقاد بھم و استقاد طینی و تکرار اسلوب حرفي که مقصود با تمیل است
و بعد از ناہ عین گمتو بی گرفته باشتر اک اسلوب انحصاری اسلوب حرفي که مقصود
با تمیل است و پیش آب گفتہ و سین لفظی گرفته با اسلوب حرفي و استقاد بھم و سین
و سرکش گفتہ و استقاد حرفت اول آن خواسته و پیش نیافت آب یا سی شتحنافی گرفته
بانستقاد بھم و استقاد عینی و تکرار اسلوب حرفي که مقصود با تمیل است خامسا ازان
عین گمتو بی خواسته کما در پیشی آب سرکش و او بدرست مرد و درد و باستقاد بھم و اسلوب
حرفي و هفت او مطلع و استقاد عینیست و پیش نیافت آب گفتہ والک خواسته خواه

تبر و دوف اتفاقاً و هم اسقا ط عجیب نه و خواه تفصیل هر دو عمل ساده که تفصیل
حرفت عجیب و آمود استور و بهمی ناین تاب فاسی که تقویتی تفصیل کرد و تجلیل قریب
ونقشت اد هم و قلب تو سیمه لمحه لمحن فیض ابجاییه لفظ مقصود با مستثیل محلی کرد و
غیر از کارکار اشعار بران هر لذتگاه پنده صورتی بند و ازان نیو غایع الخدار کذا شعر شد
و در مقامی که مکار این سلوب بوقوع آدم هر حیث مناسب تو پیچ مقام آن بو
که هر دفعه تفصیل بحکمی آید اما بنا بر خصوصیات این سلوب هم عدد
تاسیس شده عبارت بطول آنچه ملعون می شاید که بوسیله این سلوب هم عدد
پدرست آن بعضی از این جزو داده هم مطلوب شود و چنانکه خصوصیاتی مثل هر قومه
بالا مشاهده کردی تقریباً کارکرد سیم همچنان و بحجم و آحد و آیاس و آیال
برشت همچنان مانند پرعتاب یعنی این بسیار سرش و فیضی نایافت آب

او لا بعبارت نهی آب سرکش ہالخوستہ چدار چپل کہ تراویف و انتقاد بھم
وہ سلوب حرفی پرست آدھ کہ مقصود با تئیں ست حروف اول ساقط گشته
کہ سرکش عبارت ازان ست و بعد از تصرفات ذکورہ الفہ اور لفظ ما جا
دا ششہ وہی ای افتاد گفتہ والام گرفتہ کما مراراً شا شا نیا نہی آب ہائی
کتو فی خوستہ بالسلوب حرفی کہ مقصود با تئیں ست انتقاد بھم و ازان لفظ
پنج ارادہ کردہ کہ ہم مقصود با تئیں ست و بلطفاظ سرکش اسقا طحروف اے
آن خوستہ وہ نہی نیافت آب ہم تراویف انتقاد بھم و اسقا ایسے
شالشا نہی آب سرکش و آن خوستہ انتقاد بھم و اسلو سی کہ مقصود
با تئیں ست تیقت ای مطلع و سقا طعینی وہی بیت اب الک نہ غاد

کشت میدعه سل زان ماه پر عتاب نیمی ز را ب سکرش و نیمی نایفت آسید +
اولاً حاصل نظر نماید چنان دستش سست که سلووب حرقویست هرا و بینهایه آن بست و سه
و این سلووب ^{خان} بست و حرقوف آز کچ سست و با هزار شرذاب سکشو دو آلف خوشة
چند ناما هست که سرفهای ^{می} بیمی نقا و بعلوون است و سه و که تبرک و تکلیل قصص و جمیع عبارات
حرقو آخیر است با نقا و بجهنم ^{می} بودت بار و گیاران هم مراد شده نیز الف لپرس گویا

لفظ مترسوس بقدار نگو شده ای از لفظ آب سرو سوار الف دو هم بهلا احتظه اند و اینکه تویی لرفته شدن
 بستگی را سلوب حرفي نشانیده اگر از بدبختی آب تبراده سودا و دارند حصول این بی تکلف است و نیزه نیافت
 آب با این سمعی نداشتند و با سلوب حرفي نشناخته و بهم داسقط اینی شایانی نیزه که گفتند و یکی نیزه خواست
 با سلوب حصانی چه آب با سلوب حرفي نشناخته و بیارت سرکش بهر داده از یکی نیزه تعاق گرفته بود
 یا این شختمانی از یکی نوزان نیزه سقط ای ای ای نیافت آن بی خواسته باشند و بهم داسقط اینی داشتند و یکی از سلوب
 حرفي نشانیده هر چهار مرد اسلوب انحصاری ای آن عبارت است از ذکر چیزی که حصر می شد مدعی شد
 باشد و اراده آن عدد چنانکه درست هم چو ده آیوب و کوسه ای کشت همیده حمل آن باه پرخانه
 نیزه که سرکش نیزه نیافت آن ای
 باشترک اسلوب انحصاری اسلوب حصانی ای آب سخونه تبراده چون سین مصله سوانه
 باشقا و طایع متعین شده بلفظ بتدیل با بدیهی صورت بند و گفتگو شونی نیزه نیافت آن بی مراد آن داشت
 که سوی لفظ آب عبارت باز داشت و این نیافت درین نوجوان آب بتدیل کوشونی نیافت بعابر و خبری
 عالم بدو بجهت بیت امقدر است آسونی و و تواند که چندیگه نیند که آب نیمه او سوی نیافت و شاید که آنکه
 عبارت چنین باشد که آن سخونی نیافت آن فاعل فعل منفعی و منجعی مفعول فارس سو متصل بقیعه شاید ای
 حمل اگفته و آن خواسته بتجهیز تفهیم عرض آن بی اینی گفتگو و یا ای شختمانی گرفته باشترک اسلوب انحصاری
 و انتقا و بهم عبارت آب سرکش شاوه گرفته تبراده و انتقا و طایع داسقط اینی و یه نیزه نیافت آب
 با ای موحده خواسته تپیه صر انتقا و بهم داسقط اینی شایانی ای
 باشترک اسلوب انحصاری و انتقا و بهم و عبارت آب سرکش داوکه گفتگو
 چنانکه درسم آیوب بگذرد نیافت و بیهی نیافت آب سین حمل بوده نماید با سلوب بحر
 و انتقا و بهم داسقط اینی عرواه تبراده و هر دو عمل نگو شد که هر چشم اسلوب داشت

و درین مقدمه مصنف نے سالہ زیارت خلما بایعتراف عجز از شناکو کوششان ای قسم از نہاد برگزیده
نہاد بزرگمین مقصود عیان کاربرشی ریشانه از سرگزی طبع او خبر میدهد و الاین جاده
ذکر نگلایم مخصوص بزرگیت و خوارکنندگانیه و مخفی لامقلاست این سالیاں بلوپ
خرمشان قاد عالیات نیز بزرگ مقدور است نذالت بخانمی و لچمنی و یک که هم لوپ رئی
عبارت از تصریح با قامه هندسی لعنه دلست آن بحرفت چنانکه در سه حروف
و پنج کشت هید حاصل از آن باه پر عتاب نیمی آب کش و نیمی ایش
او آب بجارت عامل از آن باه پر عصب خیل کرد و باشتر آن اسلوب اخصاری و تلخ
ترادون و میل و تغییر صفاتیست هنر زیبی بعوقل و تاب نیمی آب باسی حروف حاصله را
واوساخته چشمی آب کنایه است زیبی موحده و عبارت است از آن باسی کنوتیک و درست
تغییر اتفاقی چون باسی شب قلب بثود صورت رقی آن که آن باشد مقلوبه بصورت
پسندیده هنر خواهد گشت این تصریح قدر و اسلوب قی است که مقصود باستیل است و باقظ
کرش شیخی محججه که مشاهده شده باشقا و مطلع از درجه اعتبار ساقط شد و سیله استقاده
و نیمی باش تاکفته و فایکنوتیکی گرفته تجلیل و تکریب اتفاق و بهم و قلب و تیپ شناخت
از ناه رای محمله خوب است بترادون و تلخ نیمی ز آبی موحده تغییر صفاتیقا و بهم و گفتة کرش
و این که نمای و بعد از تخلیل نیمی بد و جزو و ترکیب تغییر صفتی کیه جزو آن و نیمی کنایه و محمله شناخت
مرا و آن داشته که لقطعی نیما است و لغظی کیه بعد از نزد کور شده از خود یعنی آن پسایی گفتة
والعلاقی باز که مجموعه آن یا باشد و ازان همی هرا و شد عجل و تیپ قتاب شفته و تجلیل و
تکریب هرا و آن داشته که حرف فارابی پسین محمله بسته آمد با اسلوب حرف و
اسلوب رقی و قلب و تیپ تبدل و صحیح سوم اعمال تجلیل و این مشتمل است پرسکه سک

سلک اول تالیف صاحب کتاب است طایپ معلم طرز اینجا این نام تکریب نیز خواهد
و آن عبارت است از جمع اجزای تغزیه که در واقع مقدّه از عبارت هم اندراج یافته باشد
و چون عرض اصل این علی اینست که حروف حاصله بهترین سیمی صور کرد و دو چیز است که
در جمیع اجزای تغزیه رعایت ترتیب جزایی هم مرعی فرم اند و جمیع این جزءیگاهه بال تعالی خواه
باشد و چهاری دیگری اینکه یکی از آدمجایی بکری شود و این را تالیف اصالی نامند و گاهه بخیل
یکی هر دیگری بود و این تالیف هر زیج خوانش لمعه گمان نیزی که حصول اینمی یعنی
عمل تالیف وجود نگیرد ازانکه تنها حصول ماده و موقع حروف حاصله تبریزی که مطلوب باشد
درین باب نیز پسندیدگر و چنانکه در هم اساس عکشیت میدهیم شامل ازان باه پر عتاب
نیزی آب سرکش و نیزی نایفت آب + حاصل گفته و آلت بدست آورده و تخلیل و تفصیص
عبارت ازان ما نیمی سکونی تجییل کرده باشتر اک و هلوب انحصاری و هنقا دیهم
و ایقول او ز آب بر آلت گرفته تبضیص انتقاد مطلع و کشونی گفته و س حاصل کر و تجزی
تفصیص و تخلیل و تصحیف و انتقاد هم لمعه شاید که همچ یکی از اعمال فلذیه تکیل که تایف
وقلیه اصنف اطیاب است و میتوان اینکه در هم سوالم کشیت میدهیم شامل ازان
ماه پر عتاب نیزی آب سرکش و نیزی نایفت آب + نیمی ز آب سرکش گفته و حروف اول
لغظ بارگاهه با انتقاد هم و تسمیه حاصل شده بدل کرده بلغظ است که تکریب و تخلیل و تصحیف
بدست آمده و قیمی نی آفت اب گفته و کام خودست تخلیل و تکریب و تراوون و تلیخ و تبدل
اسلوب همی لمعه چون ازین مور فارغ شدم گنوں باید که در بیان دوست تالیف شروع
کنم و این سلک ای بروگو هرگز رایم و هر اول تالیف اصالی هر چند طرقی تو سه این
عمل سید است آچوں این مختصر گنجایش آن خوب نیزه موفر را باندیشت لا اجرم بعضی

ازان اشارت می و دو آن فرضیه شده باشد که نظر من با تصوره این تفاوت همیدگشت چنانکه در سه
 قاعده از شبیه حارسی دلالت کشته همید حاصل از آن ماه عجیب است
 نیزی آب سرکش فرمی نیافت آب اول آمیده عالیه و لفظ خواسته پیغام و تخلیق و
 تکمیل و
 تکمیله و لامر اراده کرده باشند آن سلوب اختصاری می خودد حاصل اول این اثبات
 بجز سی تباریت اصلی که تو دای کل حاصل از شهر پان سنت ثانی از آن روزی خواسته
 که مادر رست ببرادون تکمیله و میمه لفته نیزی آب سرکش فرمی و پیران تبریز و تخلیق پیغام
 خود از آن در شمعه که از آن آب که که پیغام حاصل شده فرمی سرو فرمی سو فرمی خود حاصل است
 که با تعداد آن کیمی و دیگر رایمی موحده باشد و از سر و سو بودن و آمدن کمی در
 این دویم آخوند خواسته تباریت اصلی ثالثی آمید عالیه و لفظ خواسته
 پنجم سرکشی و حمل از آن ماه نیزی آب که لفته و با برادون که اینی حکایت تبرادون، تکمیل حاصل
 شده پیشین سلله ایه تبرادون اسلوبی همی و زنقا و بجهنم براقتاد و سهم بروانه که سر
 مشعوره ایش است رابعی حاصل از آن فرمی گشت و دل خواسته جاییل شافعی و سعیدیه سلوب
 هر فی و دل ایه حصه ای که لفظ پنجمه عدد حروف سی کمتری باشد و باشند آن سلوب
 اختصاری و لایه ایه ای و زنگ سرکش لفته والفت کرفته تبرادون و زنقا و مطلع
 و زنقا و ایه ایه نیزی فرمی یعنی آن آفتاب ایه تکمیل کرده چنانکه که گذشت لمعه کاده باشد
 لر پیغام و ایه و ایه شافعی و عالیه و حروف از در غیاب تو سل جو بیند چپنا کام و کسر
 خیام و ملا ایس و مبارزه و لامع سه کشته همید حاصل از آن ماه عجیباً
 نیزی آب سرکش فرمی نیافت آب اول ابعارات ازان ماه نیزی اس اراده کرده
 باشند آن سلوب اختصاری و نهاده و بهم و بقول و آب سرکش لفته تبرادون

و انتقاد مطلع ف استاد اعظمی و نماینده نایف آب پیرم خواسته ببرادر و انتقاد مبهم
و انتقاد مبنی شما نیز از این که بتحلیل حروف از بدست آور بهم خواسته ببرادر سایه نیز
و از زاده آن را باشتر آن اسلوب انجام داری و راهنمایی پذیری انتقادی که نخواهد داشت ای حروف آن
مجهود است و نماینده آب پسر کش افت برسی آورده با انتقاد مبهم و مبینه و انتقاد مطلع و متعال
مبنی و نیزی که اگر فرموده تحلیل و تکریب ادف انتقاد مبهم و آف آب گفته
و نماینده اصل کرد و ببرادر تلخی و قسمیه تکریب و قلب معنی آف بالمد و بعینی مهر است که این
ششمین نید کمایی برخان قاطع شالش از زاده نمایی گفته و همچو که فرموده تقدیمی از تراویث و
انتقاد مبهم و عبارت ز آب پسر کش لایی و عده با انتقاد مطلع و انتقاد مبنی و نیزی که
گفته و اف گرفته تحلیل و تکریب و تراویث از لفظ آف مضمون اد و کرد و وزیر خواسته
باشتر آن که در ضمن ادف باشد و بقول و تاب قلب آن خواسته را بخواه از زاده
لام خواسته باشتر آن اسلوب انجصاری قدم نماینده آب پسر کش افت گرفته با انتقاد
مبهم و قسمیه انتقاد مطلع ف انتقاد مبنی و نیزی که اف گفته و درین معنی معمای نمایی
اد و اتفکر که تو صیغی قرارداد دادی نمایی که قدران ادن است که عبارت است
حروف ع پس عجم شد و تپنی صوص تحلیل شالشی و تخصیص انتقادی لفظی مشعر پر نیست
باشتر آن خرسن تراویث و قسمیه تبدیل و تاب گفته و قلب عجم خواسته معنی که اد
که انتقاد حرفی بجزئی بلطف کشیدن خبر صورت بند و چکشیدن ترجمه جلس است
چنانکه در همین میهم کشت اید حامل از این باه پر عتاب نماینده ز آب پسر کش
نماینده نایف آب پسر کش آنچه خواسته تپنی صوص و انتقاد مطلع و متعال
انتقادی چهار گاه لفظ نیم جا به راب سفر و افت اقبر نیزه آنچه اول او در این نمایی گفته

و لفظی بجهد تخلیل فرماده حاصله شخصیت خود را می شار الپیشده بلطفه می تبدیل نمایند و تعبارت آنچه
آنکه بجهد می تکریب و شبیه نقداری کری فی لفظ مشمر پرسیده باشتر اگر قسمی می تبدیل هر دو آنچه
که الف درین لاده بجهد می سست گوهر و وهم تالیف است زاجی لمعه دخول حرفی با
بیشترگاه در حاق سلطان باشد و درین حق قلت و ضع اکن هر جا که قریبی اسمی ختنگاند و اند بود
چنانکه در کسمله لامع سه کشت همید حاصل از آن ما پرعتاب نیمی آب سرکشی
نیافت آب + تعبارت اه پرس علام خویسنه باشتر اک و سلوب انعامی و شخصیه
و شخصیه و تخلیل از تایین هنر احیی تعبارت تاب نیمی لفظ عجم با نقا و سبجم شار الکیشته مقلو
لمعه و گاه دخول آن حاق و سلط بود و درین صورت ظرف با مید کرد و ح باشد چنانکه و
هم اعدت ای ای حاصل از آن ما پرعتاب نیمی آب سرکش نیمی نیافت
آب + پرعت ای ای لفته و محبت با خته شخصیه و تخلیل از تایین هنر ای ای سرکش
نیمی فته و مراد آن داشته که نیمی از آب ای باشی موحده بجهد تخلیل اسرست در ایه
نیمی اک سین اند صوصی در آخر است پس سله و تعبارت فی افتاد بعد از
تخلیل فتک ای ای و حربه محل و اون ثانیا در حربه و دوم و ای تراویث و تلیح انتقاد
حروف سین ای دواوه حاصله بروت هما مر اشارت کا خته سقوط آن از درجه همتبار اراده کرده
سلک فهم اسقاط و آن عبارت است از لقصمان کردن حرفی یا بیشتر که بودن آن
محمل مقصود باشد از الفاظ حاصله که ماده ای هم مقصود تو اند بود و این تخلیل این که
درین هجت از ملا خطله سه چیز ناگزیر است کی منقوص خواه کمیست باشد خواه بیشتر
و هم منقوص شده که منقوص غیر ایشان شناخ داشته باشد سوم حاصل که بعد از لقصمان
منقوص باقی نماند خنانگی در کسمله کیان سه کشت همید حاصل از آن ما پرعتاب

نیمی آب کش و نیمی نایت آب به نیمی ماه کاف خوسته باشتر اک و اسلوب اختصار
و انتقاد و بهم انجبارت ز آب کش الک گرفته تبرادوت انتقاد علمی و مقاطعه عینی از آن میم
خوسته بتکرار اسلوب هر فی و گفته نیمی نایت آب مراد آن داشته که آب نیمه خود را که
بایی خود ره باشد لذون یکنون یا قلت پس لفظ آن به رسیده تغییر و انتقاد داشت
و تبدیل در نیمه خود لفظ مانند مخصوص و معمم مخصوص الک حصل باشد لمحه این آن
داستی اکنون گوییم که مخصوص الک ای و مخصوص مخصوص منش متعین کرد از درجه عبارت
ساقط نمایند و آین انتقاد عینی گویند و گاهی غیر مخصوص متعین با خسنه از مخصوص
ساقط نمایند و آین انتقاد مثلاً ممتد امثله این هر دو راجد الگانه آورند و آین
سلک ابد و گوهر تصحیح و هم گوهر را ول انتقاد عینی چنانکه درسم الک اس
و قیس و داعراف و آسراف سه کشت امید حصل از آن ماه
پر غتاب و نیمی آب کش و نیمی نایت آب پهلا حصل از آن ماه گفته و حال
خوسته تغییر و تخلیق و اشتراک و اسلوب اختصاری متألفه القابل که حصل مشعر است
و نیمی آب گفته و هم گرفته تبرادوت انتقاد و بهم و بجهول او سرشن عایی یکنونی ای
که مشار الایه اندقادی گشته از حرودت حصل از اذاخته با انتقاد عینی که مقصود
با انتقالی است به جبارت نیمی ای افتاد که بعید از ذکور شده الک و سین گرفته
و تخلیق و ترکیب و تراویث و لاذظر بمعنی و نایاب نظر بافت ای اندقاد و بهم و بجهی
شانی از راه نیمی آب گرفته و قبچه استه تبرادوت و تلخیه و اسلوب هر فی و سلول اندقاد
و تغییر و انتقاد علمی و تبدیل کش نیمی نایت آب گرفته و تکریر و تخلیق و تضخیم و انتقاد
طری و اسلوب هر فی انتقاد و بهم و اتفاق ای اینسته که آب ای سوی خود

ایوانه باشی و خوشبختی افتش بگراید آب را خود که مراد از آن لفظ دوست و داشت و این افتخار
 و دلخواست آور و والی باقی ماندن افت داشت فاعلیست آب فعل منفعی او دوستی این
 درج است عمل تکمیلی بیان اخراج احمد مادر شاه و دو مرگ گفته ایم شاه عبارت ماه پر
 تسع اول لفظ بمان حمل کرد و بعد از آن دو مرگ و تکمیلی و تخلیل شاهی و تغییر قوایی
 تشریحی می‌پرسی بلطف تاب آبرکوه بقلب کرد آن توصیه محالی ماه پر عن تاب می‌باشد که
 رایی لخویلی اکه برای حرف عیار باشد مقلوب کن این عرض شیخ آب سرکش گفته و افت
 گرفت بانقدر دیگر و تمهیله اتفاق امدادی و اسقاطی ای سرکش اینست نافرمان گیر نزد اعمال آن
 تمهیله اتفاق امدادی و اسقاطی خواهد بود و بهمی زیافت تاب فاکر گفته تخلیل و ترکیب
 و اتفاق امدادی و اسقاطی را بیان نمی‌کند آب افت گرفته تنهیصیں با تراویث و اتفاق امدادی
 و سرکشی و تکمیلی که لفظ سرسوی افت نمود کو رست پس از عرض تنهیصیں و
 ترکیب تکمیل و تصحیح و تاییف القوایی و گفته نمی‌کنی افت ای لفظ افت حمل کرد و
 تجدید و ترکیب تنهیصیں فنظر آغاز تاب فتیکی کسر از اعمال تمهیله است فنظر بلطف نه
 و اتفاق امدادی و اسقاطی ای کوهر و دو مرگ اسقاطی مثلی خانگاه و رسم عدالت و شهر
 و شهر اعیانی کشت امید حصل از آن ماه پر عتاب و نمی‌آب سرکش و نمی
 یافت آب + اول ای عبارت پر عدت ای عتب جا صلح کرد و خانگاه و رسم عدالت
 و تمهیله اتفاق امدادی بین گشت و نمی‌آب سرکش ای لفظ آب که تنهیص اتفاق امدادی
 و داد و داشت شار الیه شد افت اسقاط یا فست که باتفاق امدادی و شاره ای اتفاق
 و سرکش بمنی نافرمان شعر بر اسقاطی مثلی است و نمی‌باشد فیک آب گفته و همی مکتوی ب
 پرسست آورده با سلوب حرفي و تهافت امدادی و اسقاطی عینی شاید از ماه

خواسته باشتر کن و سلوب بخبار می تلخی و تراووت و نیمی آب سر لفظ سربجا حاصل کرد و
تخصیص از تقاده هم و تجدیل از گفته کشونه می تبرکیب تخلیل و تصحیح مراد آن داشته
که بهی مرد و دکمه عبارت ازان است نیمی است پس از بودست آن در باشندگان طرفی
واسلوب حرفی و اسلوب حسابی و گفته ای از قاب و حروف سین و راه تخلیل و ترتیب
و تراووت و تصحیح از تقاده ای از قاب عبارت ازان است از درجه عقبی از داشته باشندگان
مثلی هر چیزی که فقط ابد است آن و ممکن و شد و تسمیه شالش ازان و نیمی آب سر کش گفته
و از داه شهر خواسته باشتر کن از آب سه با اسلوب حرفی و نیمی آن های معمولی
وسرشی معنی فران مراد آنست که های معمولی از شهر از مقاطع یا بد و نیمی ای گفته و
یا می تختانی گفته تخلیل و تکیب تخصیص و از تقاده هم و عبارت افت تاب و
مکتوپی تخلیل نموده ته ای بیه قلب و تسمیه سکاک سوکم قلب و این در هم طلاق
ارباب این صناعت عبارت است از تغیر ترتیب حروف یا کلمات حاصله
و این تغیر گرد مجموع حروف علیه ارتیب واقع شود آن اقلب کل خوانند والا قلب
بعض گویند و اگر در دکلمه پایه شر صورت گیر و آنرا اقلب کلی یا مند سپر این عمل سه
پرسه و این سکاک بینه گوهر از ایشان مانعه گوهر اول قلب کل چنانکه در هم
پایین و عجو و و منافع و کشت امید حاصل ازان ماه چنای
نیمی زراب سرکش و نیمی نیافت آب ها اول ازان ماه نیمی گفته و یا می تختانی
مراد و اشته خواهی از می باشد خواه از کیپ باشتر کن و اسلوب بخمار می از تقاده
مهم و زراب سرکش گفته و مراد آن داشته که سر لفظ ماکه آب عبارت ازان است
سوچی اوت کار شوی بر کیب تخلیلها و تصحیحها حاصل شده و هم طله تایید نهاده و پنجه

نیافت تاب لغظین بیست آورده بچلیل و ترکیب انتقاد بهم و قلب کل شایانی ماهش
گفته و لع گرفته تبرادوت تلخ انتقادی و پیش و تبدیل و تاب نهی آب گفتہ و لفظ او در کله بازتاب
مهنم اسلوب حرفی بیست آورده قلوب کرد و عبارت سرکش پاپی فارسی که سر عبارت
از نهست زاده حاصله ساقط کرد و شالشان شامل گفته و تجیگ گفتہ تبدیل و تکرار اسلوب
وازان زان نهی آب سرگفتہ و یا برسست کی ورد و باشتر آن اسلوب تحسیاری و انتقاد بهم و تراویث
ولائعاً و مطلع و تبدیل و تحوت گرفته تبلیغ و دومنی هی ادنه نموده باشتر آن و تسمید و گفتہ کشتو
نهی فی و آکش رو خواسته که امر واذ فی که ترکیب نون لغی با جزوی افضل حمل شده
لآن خواسته تبرادوت و مراد ازین عبارت آنست که البت در آخر حروف حاصله باشد
بانقاد بهم و تایف الصال که نسخه عبارت از نهست عبارت اون تاب فاسی که تویی تحسیل نمود
ترکیب قلب تسمید کوهر و دهم قلب بعض حناکه در هم عرب بکریت است
حمل ازان از اینه بعنای تاب نهی ز آب سرکش و نهی نیافت آب و عبارت امצע رعا
حمل نموده تبرادوت و تلخ و پمیه و تضییص و تخلیل و تایف امراهی که لفظ پاشارت آن نه
ولطفه تاب عالم بعض آن خواسته پس ارع شد و نهی آب گفتہ و باسی موحده گرفته
پتضییص انتقاد بهم و عبارت سرکش البت که مشار الیه انتقادی است از حروف حمله
انداخته کوهر سوم قلب کلی حناکه در هم عرب بکریت است همین حمل ازان از اینه بعنای
نهی آب سرکش و نهی نیافت آب و پمیز تاب گفتہ و عپر خواسته پتضییص و تخلیل
وقلب کلیه مقصو با مستثنی است چه تپر کلامه الیت علمده و عین عالمده و باشی فارسی
آن که با انتقاد بهم و پیش انتقادی نهی آب شیر گون است از ناده حمله ساوه باشند
بسقا طنک سرشن معنی نافرمان هبته است ازان نهی نیافت آب گفتہ و باسی هی

تخصیص کرد و با انتقاد بهم سقاط علیغی مفعه برای میثارات بیوی با جعفری توسل
 بیانی عرضی جست از هجر آنست که در میان این هر دو انتقادی است ذاتی و تفرقه است
 سقایی و لذت اسرار و رایا کن نام است ق آریز هاست که سگر و دل اصحاب این صفات
 حضرت عرفان کوستگاه نبده و همانچنان گاه جنابی جلوی عبد الرحمن جامی
 رساله مشهور که بین انجمنه متعادل و مشهور است مثال این معین بجهت سقاط الفاظ
 پیشنهاد جبیر فارسی است از زاده هشتم عین الفاظ پیشنهاد ختیار کرد و که جشن پیغمبر از
 بیانی نکر و حرف رابطه است به تخلیل و ترکیب افاده مطلوب کرد و مفعه در پیش از
 صدور احتمال فکر و تالیف القصاید و باشد چنانکه در سه سیار و قیار و آباد و
 و کوسه کشت همید حاصل ازان باه پر عتاب + نیز آب سرس و فیض غافیت
 آب داد از زاده همی گفتند و س سمعی اود کرد و باشتر اکن اسلوبه اخصار است
 و انتقاد بهم وزان بکشون گفتند و با خود سه تهییص و ترکیب و تخلیل و تضمیمه و تقویت
 مطلعی تالیف القصاید که سوا فاذهان بیکن یا با انتقاد طرفی و تالیف القصاید
 معرفید آن خواهد بود و چون حروف اولی بکسر و دو حرفی در آخر و آخر آن در اول
 در کسر و بعضیه صفات قلک پیار و سپران احتمال آن خالی وجود شاید از زاده همی گفتند
 و تفاوت سمعی است تباره و تذمیح و مطلوب حرفی و اسلوب حصانی و تعبارت آب
 سرخی و با خود سه تهییه کرد و نیز نیافتن آب آبی سمعی تهییه من مقتضی
 سه تهییه سقاط عین شناسی از زاده کیم خود سه تهییه باشتر اکن اسلوب اخصار
 و الف کرنده با اسلوبه ای که نیز آب اچ و گرفته و با خود سه تهییه بحروف داشت
 با انتقاد بهم و چون در اول و آمیز عملی که معمدو با تمیز است پر و دکشاید و کشو

نیمی نیافرید گفتہ و لفظ اور حاصل کرد و چنانکه در محل اس قساط از هم قباد
گذشت را بخوازان با نیمی گفتہ و کاف گرفته باشتر کرد و اسلوب پخته ای
نمقاد سبهم وز آب سرکش شو گفتہ و از آب تشو خواسته ببرادوف و نیمی آن که
مشهار ایه نمقاد سی سست در آخر خواسته که لفظ کشش تکریب و تخلیل و تصحیح نایاده
آن که در محله قلب در بعضی از دوران قاهر میند سی خیزداقع شود و آین در قدم
دو دستشش و هفت دهشت باشد چه هرگاه همین سه دو و هفت ده
گردانند بعد این بصورت شش و هشت برآید و کذا با عکس فرع اینها
قلب عشرات و مات اینها چنانکه در هم ترقیع و تصحیح شد که شیوه
حاصل را زان با پر گفتہ و رامی خصله گرفته ببرادوف و تلیه نهشت ادی و عق تاب
گفتہ و فاختیل خوده تخلیل و اسلوب حرفي و اسلوب رسمی و قد و قسم از تبدلی
که در محل خوش نمود و به نیمی آب سرکش نایی تحفانی خواسته باشند سبهم
و قسمیه نمقاد علامه اس قساط اینی دخیلی فی آفتاب گفتہ و سی خواسته تخلیل و
تکریب و تراویف و تلیه و تبدلی و از آن میں کتوی اراده کرد و با اسلوب پخته ای
شانه نیماه بیع تاب گفتہ و رقمه رای جمام و عین مکتوونه را که بقداد و نم کورشد
عقلوب ساخته بپی او لشنه شده و دو هم هشتاد شد و ازان خانی هجده و فاهم
رسید و قی ابده ایه و قی ایه تحفانی گرفته باشند سبهم و تکرار اسلوب حرفي و سرکش
گفتہ و پایه فادر سوزده، حاصل که با منقت اول مطلع سشار ایه از درجه اعتبار
از نخست پاسخ ایه پرسینه و ناشد که قول نمی ز آب سرکش تمام و سطه تخلیل باشد

تھائی شو و خپا نکند هر سه مفعع بین شد و تھول نمی نایفت آب باسی فارگ رفاقت دنیا با سقط

حکم

تیز و آن را سپاس کن این بماله با نجات مر سیده و ترد و طبیعت سر با جمینان
کشید شوق که عمری جزو و اسپه و دینها کاری نداشت نقش قدیم را نزد مولی حست
لقصور کرد و تولد که مدقی از جو لان بجهیر فده نفسی ای سوخت سر از گرسیان
آسایش س آور در بر اضافه و وستان حسد و شمن محظی نهیت که چند منع قشی
این همه شاهدان طناز در شیخیت نگک کیک بیت خالی از تخلصی سخواه بود آما اگر
دیده و بخواهم آید و پشم تاشا بکشاید و ارسد که تامکن بوده پا از دادره صفت اطراف
نکشید هم و بقدر وسع پیرامون آن مخدود رنگ و بیده هاری اگر بزم گیری کی قاعده
وقت اتفاق افتاد محبور هم و در محکمة اضافه معذ و مثنو

هشایرام وزیر طهر لقیه آگاه
ماند بصفا و گل بگلشن +
بود کیم بسیه بر پا کشیده
وست و قلخ زدن رصد گام
من غذره و فکر تم جهان سیر
اند کشیده دویده قافتان قی
ولان خرو از خانه نشون ساز
چون خامنزا و ه سر ز پغز

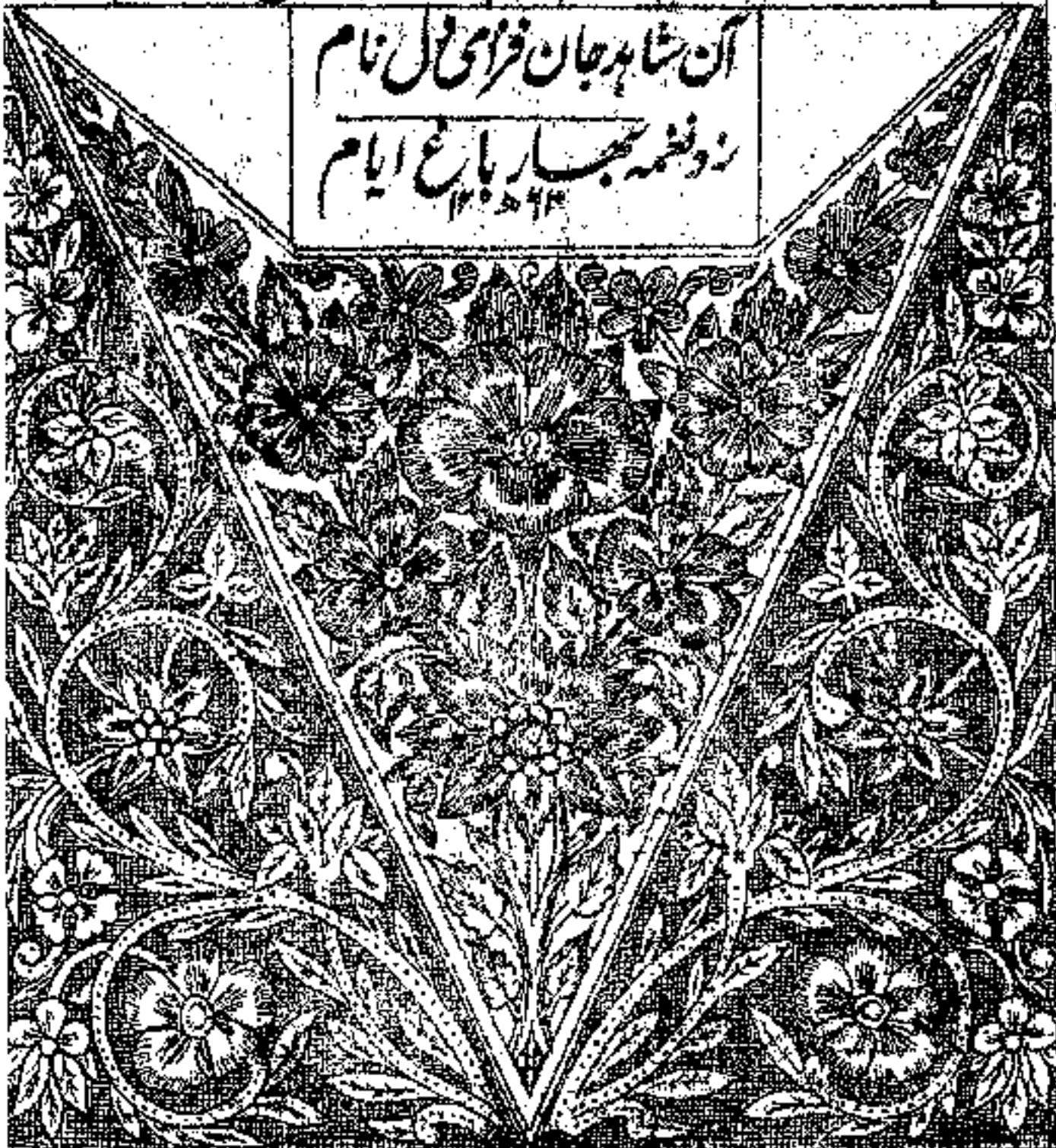
مستانه نرفته هم درین اه
پیوند خرد بگهن درین فن
کیک چند بصر صدگاهه ایام
در محبره که بود خانی از غیر
در گوشکه که بود چون بصر صد
من بدل خود وستانه پرواز
چون صفحه شکست نگیک د

بیوست خن بیوست خن
شخنی که درین زمین خانه از نم
صد مخمل برآسمان ساده
صد مخ زعرش و آشیم
با شاهزاد پیام کردم
وزر جلوه بخطابان خبرن
وز رسپش سخن حیا ب فرار
برگوئی سال اختتامش

آن شاهزاد فرامی خل نام

زونخمه سجبار بارع ایام

۱۲۰۵

رسالہ ناوارہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَكْمَلَ هُنَّا مُحَمَّداً نَامَتْ
 بِهِ اَصْلَانِيْنَانِ فَپَدَّا تَوْيَيْ
 وَاعْمَالَ نَيْكَ اَنْجَهَ اَبْدَرَ كَسَّ
 بِنَاهِمَ تَوَاينَ لَشْنَخَهَ پَدَّا خَمْ
 قَوْلَيَ وَزَوْشَبَ قَنْجَلَانَ
 خَدَّا حَقَّ شَبَّهَ وَوَلَےَ

شِعْمَهَ دَوْعَالَهَ زَغَلَتْ
 كَشَايَنَدَهَ هَرَمَحَاتَهَ كَعَيْ
 بَهْرَدَوْسَهَ اَذَكَرَنَاهَمَهَ تَوْسَ
 زَيْكَنَهَ بَيْتَ چَنْدَنَ عَلَى سَاخْتَمَ
 پَسْنَدَيَهَ خَوْدَكَنَ اَعْمَالَنَ
 زَرَحَمَتَهَ بَهْنَجَشَاهَيَ كَبَيْهَ

اَقْدَارَادَهَ اَسَمَّهَ اَنْمُودَهَ مَهْشَوَهَ کَهْ طَلَعَ اَصْنَعَتَ قَعِيمَهَ کَهْنَتَهَ شَدَهَ بَوْ مَتْضَمَنَ قَوْعَدَ
 مَشْهُورَهَ مَشْتَكَلَهَ اَسَمَّهَ جَوْلَانَ زَدَاتَهَ شَرَفَهَ وَعَصَرَهَ لَطَبَيْتَ آنَ شَاهَهَ بَيْتَ
 قَهْيَدَهَ شَهَارَهَ قَمَّيَ آنَهَ طَلَعَ دِيَبَاجَدَهَ کَامَگَارَهَ کَهَ مَجَعَ آثَارَعَدَلَهَ جَامِعَهَ طَوَأَ
 فَضَلَّسَتَهَ نَاهِمَجَسَتَهَ فَرَجَابَشَ خَوْرَشِيدَهَ وَارَهَ طَلَعَ اَيْنَهَ عَما طَلَعَعَ مَلَيَّ
 عَبَدَادَشَخَانَهَ دَرَعَدَالَتَ بَيَ فَطَبَيرَشَهَ بَلَقَ اَسْتَهَانَهَ دَلَنَ رَسَمَ تَاجِرَانَ
 عَاقِبَتَهَ کَبَهَ مَهَدَ قَبُولَهَ شَرَبَافَتَهَ بَوْ دَمَیدَهَ کَهَ شَرَقَبَولَهَ بَدَوْ مَنَهَ لَاجَابَهَ اَبَوْقَنَ
 قَلَرَیَهَ حَماَهَلَهَ کَهَ نَاهِشَهَ مَحَمَّاَهَ بَوْ دَبَرَهَشَهَ دَلَالَتَ بَایَهَ بَوْ دَقَسَیَمَ اَعْمَالَ بَدَلَنَکَهَ اَعْمَالَ

سماں سے تم تھیں میں تو تمیل تو تمیل تھیں کہ آنست کے مختصات شد تھیں جو تو
تو تمیل انکر ترتیب و تمیل جزو حاصل کرنے والے تمیل آنکر فائدہ اور عامت روکو بہت
سہولت دیتے ہیں ایں چهارتہ خدا و حکیم تکریب یا آنکھا و اشاعت
کروں سے پڑھیں جیسا کہ لفظ اعبارة تی شعروں لفظ سرودل و پامی ارادہ
اول و میان آخر جانکہ در سہر قاسم و قاسمی سے کشتہ مید حاصل
از ان ماہ پر عتاب نہیں آپ سرسنگی نیافت آپ پوشیدہ نہاند کہ
از عبارت ازان مل نہیں قافت سمجھی استہ شدہ بوسیلہ تراوٹ تلمیج و دو تھم سے
کہ آن اسلوب حرفي وہ لامع جانی سے از عبارت ازان بکرشا مخفی خوب شدہ
بھروسیدہ تراوٹ و انتقاد و مقصود و با تمثیل سے استھان و از عبارت بھی نہیں
آپ لفظ سہم خواستہ شدہ و بایا منی کی سمجھی اور شدہ بوسیلہ تضییغ و حکیمی تکریب
و تراوٹ تلمیج بتدریل و تکمیل کیں ان و کہم بدہ عمل سے تضییغ و تیاد
تلمیج و حساب و انتقاد و حکیمی و تکریب بتدریل و تالیف تینی بھی نہاند
کہ تعمیدیں و باعتبار افراد نوعیہ ہست نہ تھیں بہترین قیاس کن باقی راستیں
عبارت ازان کا لفظی اکہ محسبنی شعری مفرد دارند باعتبار مفعع استہ
متوجه سی شکار نہ براہست کہ ازان اجزا لفظ مزاد باشد یا معنی جانکہ در سہم بیٹب
و ایک اور آمل نہیں کشتہ مید حاصل ازان ماہ پر عتاب نہیں آپ سرسنگی
نہیں نیافت آپ پوشیدہ نہاند کہ از عبارت کشتہ امید عاصی سمجھی استہ شدہ
بوسیلہ تضییغ و حکیمی کے مقصود و با تمثیل سے قیہیہ از عبارت حاصل ازان ماہ
نہیں باہی سمجھی خوب شدہ بوسیلہ اسلوب بھماری و تلمیج تراوٹ و انتقاد

و انتقاد و مقصود و با تمثیل سے قیہیہ از عبارت حاصل ازان ماہ پر عتاب نہیں
بھروسیدہ تراوٹ و انتقاد و مقصود و با تمثیل سے قیہیہ از عبارت حاصل ازان ماہ پر عتاب نہیں

و تباین انتقامی که ملود ای کامی اسلام است بجهت شدید بگان خامی حاصل است
عبارات از آب سرکش نیز همچو خواسته شده بوسیله تمضیق و انتقاد و هفتاط
و هلوپ حرفي و از عبارت نیزی نیافر آیی مسمی خواسته شده بوسیله تمضیق
و انتقاد و اسقاط و تمامی این اسم بعمل است تمضیق تخلیل و تبیه حساب
تلخیص تراوون انتقاد و اسقاط ثانیا (ز عبارت ازان ما نیمی الف سی
خواسته بوسیله تراوون و تلخیص تبیه انتقاد و از عبارت از آب سرکش با ای کی
خواسته شده بوسیله تمضیق انتقاد و اسقاط و از عبارت نیزی نیافر آب الام
مسخره استه شده بوسیله تمضیق و تخلیل که مقصود بالمتسلسل است ترتیب
و تراوون تلخیص انتقاد و تبدیل و هلوپ ای و تمامی این اسم بایزو عمل
تراوون تلخیص و تبیه انتقاد و تمضیق و اسقاط و تخلیل و ترتیب و تبدیل و حساب
و تالیف تاکن از عبارت ازان ما نیمی الف سی خواسته شده چنانکه در ام
تربل قدر نیافر از عبارت ازان سرکش میگمی خواسته شده بوسیله تراوون
و انتقاد و اسقاط و هلوپ حرفي و از عبارت نیزی نیافر آیمی خواسته شده
چنانکه در این آبل نذکور شد و تمامی این اسم بایزو عمل است تمضیق
تراوون تلخیص تبیه انتقاد و اسقاط حساب تخلیل ترتیب تبدیل تالیف ترتیب
عبارات ازانکه و لفظ یا بیشتر که بعنی شعری هفرند بوده باشد با عبارت
معنایی هفرد وارند بشرط آنکه مراد از معنی باشد نه لفظ چنانکه در این الشیع
و این شیع داشت آید حاصل ازان ماء پر عتاب + نیمی ازان سرکش
نیزی نیافر آب دلپوشیده نماند که از عبارت نیزی ازان سرکش الف سی خلیل شده

بوسیله اشقاد و تسمیه اسقا ط و آر عبارت نمی نیافتد آب لفظ افسخ است شده بوسیله تخصیص و تخلیل و ترکیب که مقصود با تمثیل است و تراوٹ و لیچ و آنقا و بدل تمامی این دسم بد عمل است آنقا و تسمیه اسقا ط تخصیص و تخلیل ترکیب تراوٹ لیچ تبدیل تا یافتنی از عبارت ازان به نمی اف من مسمی خواسته شده بوسیله تراوٹ و لیچ و تسمیه اشقاد و آر عبارت ازان سرکش مسمی خواسته شده بوسیله تراوٹ آنقا و هم قاطط و سلوبه حرفي و آر عبارت نمی نیافت آب لفظ این خواسته شده بوسیله تخصیص و تخلیل اسقا ط و ترکیب که مقصود با تمثیل است و قطبی تمامی این دسم بایزو د عمل است تخصیص سرو و تیجه شمیه آنقا و اسقا ط حساب تخلیل ترکیب قطبی یافتن تبدیل عبارت ازان بد کردن یعنی حروف بخشی شبر ط آنکه اسقا ط فاسد و تخلیل کائن بکیب عبارت باشد چنانکه در هم شمشی و محترمی و علمی سه کشت میباشد اما از این پر عتاب پنجمی از اس سرکش نمی نیافتد آب پوشیده نماند که از عبارت نمی نیافت آب این سه هم خواسته شده بوسیله تخصیص و تخلیل و ترکیب و تراوٹ و آشقاد و تبدل پر مقصود با تمثیل است تمامی هر کیب از این سه هم بشش عمل است چنانکه دلکش اعملاً تخلیل رشت است تخصیص و تینیص و تسمیه لیچ و تراوٹ و آشکار و کنایه و تصفیه و تعاره و تشبیه و حساب تبعیض و تخصیص عبارت از ذکر کردن بعضی از حروف بصری وارد آن نخودن بوجی از وجوده چنانکه در دسم آنی و آن سه کشت همیشید اما از عبارت نمی نیافتد آب سرکش و نمی نیافت و آن سه کشت همیشید اما از عبارت نمی نیافتد آب سرکش اف من مسمی خواسته شده

بوسیله تضییص مقصود بالتمثیل است اتفاقاً و شمیمه اسقاط و از عبارت نیز باز است
لغظه سی خواسته شده بوسیله تضییص و تخلیل و ترکیب و تراویف و تایخ تمثیل
و تمامی این هم بد عمل است تضییص تراویف تایخ شمیمه اتفاقاً و اسقاط ترکیب تخلیل
و تمثیل بازیست از عبارت از آب سرش العفت نیز خواسته شده چنانکه
در سهم او از عبارت نیافت آب لفظ امان خواسته شده بوسیله تضییص
مقصود بالتمثیل است و تخلیل و تراویف و تایخ و تمامی این هم بعفت عمل
است تضییص اتفاقاً و شمیمه اسقاط و تخلیل و تراویف و تایخ شمیمه و قسم
قسم او اول می باشد از ذکر کرون هم حرفی وارد نهاده ای که چنانکه در سهم
حشام سه کشت آید حاصل ازان ماه پرعتاب نیز آب سرش و نیز
نیافت آب به پوشیده نماند که از عبارت کشت آمید حاصله ای سخنی خواسته شده
بوسیله تضییص و تخلیل و قسم او قسمیه مقصود بالتمثیل است از عبارت حاصل
از ازان و نیز سین سی خواسته شده بوسیله اسلوب اختصاری و اتفاقاً و بیان
و تضایی که مژو داسی کلمه حاصل است پیوسته شده دسین و حاصلی حاصله و از عبارت
از آب سرش العفت نیز خواسته شده بوسیله تراویف و اتفاقاً و اسقاط و از عبارت
نیز نیافت آب هم سی خواسته شده بجهنم سه عمل و تمامی این هم بشدت
عمل است تضییص تخلیل و شمیمه حساب اتفاقاً و تایخ و تراویف و تایخ
قسم و مشارده است که سیمی اراده هم او حنپانکه در هم اسلام و ملام سه
کشت آمید حاصل ازان ماه پرعتاب نیز آب سرش و نیز نیافت آب
پوشیده نماند که از عبارت حاصل ازان ماه العفت نیز خواسته شده بوسیله

تصویص و تخلیل و از عبارت نیمی از آب سرکش مینمی خواسته شده بوسیله اسلوب حرفی و انتقاد و اسقاط و از عبارت نیمی نیافت آب لام ملنون خواسته شده بوسیله تضییص و تخلیل و ترکیب و تراویت و تلییج و انتقاد و تبدیل اسلوب این قسم ثانی تسمیه مقصود با تمثیل است تمامی هر کیم ازین دو سه بیازد و عمل است تضییص تخلیل حساب انتقاد و اسقاط ترکیب تراویت تلییج تبدیل تسمیه تالیف تلییج عبارت است از تعیین کردن حرفی یا مشترکه در محل مسئله مسطور باشد یا مذکور چنانکه در اسم بمن و موسی و عیسی و کشت ایده حاصل از آن باه پرعتاب نیمی از آب سرکش و نیمی نیافت آب + پوشیده نماند که از عبارت ازان نهیم این مسمی خواسته شده بوسیله اسلوب اصحابی و تلییج که مقصود با تمثیل است و تراویت و انتقاد و اسقاط و از سرکش لایمی خواسته شده بوسیله اسلوب حرفی و انتقاد و اسقاط و از عبارت نیمی نیافت آب لفظ من خواسته شده بوسیله تضییص و تخلیل و تراویت و انتقاد و تبدیل این تمامی این اسم به عمل است حساب تلییج تراویت اسقاط و اسقاط تضییص تخلیل تبدیل تالیف و ثانی از عبارت حاصل ازان نمکمی خواسته شده بوسیله تخلیل و اسلوب حرفی و از عبارت نیمی از آب سرکش و اوسنی خواسته شده بوسیله انتقاد و اسلوب حرفی و اسقاط و آن عبارت نیمی نیافت آب لفظ من خواسته شده بوسیله تضییص و تخلیل و ترکیب و تراویت و تلییج که مقصود با تمثیل است انتقاد و تبدیل و تمامی این کسم بدء می باشد تضییص تخلیل حساب انتقاد و اسقاط ترکیب این

تلخ تبدیل تاکیف ثالث از عبارت شامل ان ان باه عین سبی خواسته شده بوسیله اسلوب اختصاری اسلوب حرفي و از عبارت نمی زاید کر کش با می خمی استه شده بوسیله تضییص و انتقاد و تسمیه و اسقاط و از عبارت نمی نیافت آب سبی خواسته شده چنانکه نزد کورشد و تماهمی این هم نیز بدله عمل است حساب انتقاد و اسقاط تضییص تخلیل ترکیب تراوون تلخ تبدیل تاکیف تراوون عبارت است از ذکر لفظه واراده لفظی میار لو بسطه فرمودی که هر کاری این دو لفظ بازی او خوضع باشد چنانکه در هم امام و پیغمبر کشت همید حاصل از ان باه پر عتاب نمی باشد سکرش نمی نیافت آب که بوسیله تضییص و اسلوب اختصاری و انتقاد و تسمیه و تراوون خواسته شده بوسیله تضییص و اسلوب اختصاری و انتقاد و تسمیه و تراوون که مقصود با تمثیل است و از عبارت از آب سکرش البت سخن استه شده بوسیله تراوون و انتقاد و اسقاط و از عبارت نمی نیافت آب پیغمبر که خواسته شده بهمین سکه عمل تماهمی این اسم هفت عمل است تضییص و حساب و انتقاد و تسمیه و تراوون و اسقاط و تماهمی این از عبارت نمی از کش لفظی خواسته شده بوسیله تضییص اسلوب حرفي و انتقاد و اسقاط واراده عبارت نمی نیافتد آب هم سبی خواسته شده بوسیله تراوون که مقصود با تمثیل است و انتقاد و هفت اساطیر تماهمی این اسم بیشتر عمل است حساب انتقاد و تراوون اسقاط تاکیف هر کار عبارت است از ذکر لفظی باز و معنی یاز یاده هو ضوع باشد واراده غیر آن معنی که بحسبی شعری صراحت بوده باشد چنانکه در اسم راهی کشت همید حاصل از ان باه پر عتاب

نیز آب سرکش و نیز نایافت آب پو شیده نماز که از عبارت حاصل از آن به راستی خود استه بوسیله تراویت تلخیج و از عبارت نیز آب سرکش این سمعی است شده بوسیله تضییص انتقاد و تسمیه استقا ط و از عبارت نیز نایافت آب لفظی خود استه شده بوسیله تضییص و تخلیل و تکمیل و تراویت و شترک که مقصود بالتمثیل است و هفت او و تبدیل ف تمامی این سه بیان ده عمل است تضییص تراویت نیز انتقاد و تسمیه استقا ط تخلیل که تکمیل استراک تبدیل بالتفیق کنایه برداشتن است انتقام او ایراد لفظی است و اراده لفظی دیگر بوسیله مخصوصی که موضوع لفظ امرا دباشد و لفظ اندکور را برای آن وضع نکرده باشد و قسم دوم فکر لفظی است و اراده لفظی دیگری بوسیله معنی نداشته و لاله اول بپنای بطریق تسمیه و تلخیج بآشنازی اقسام او حنایه در سه سدیف و شیده کشت امید حاصل از آن باه پر عتاب نیز آب سرکش نیز نایافت آب پو شیده نماز که از عبارت حاصل از آن باه سی خواسته شده بوسیله اسلوب انحرافی و از عبارت نیز آب سرکش لفظ این خواسته شده بوسیله تضییص انتقاد و تسمیه استقا ط و از عبارت نیز نایافت آب استقا ط امکن داشته از لفظ ایف بوسیله انتقاد و کنایه که مقصود بالتمثیل است ف تمامی این سه بیان ده عمل است تضییص حساب انتقاد تسمیه کنایه استقا ط تأثیت ثانیاً از عبارت ما و لفظی خواسته شده به این طریق و از عبارت نیز از آب سرکش لفظ و خواسته شده بوسیله تضییص و انتقاد و هفت اسقا ط اسلوب حرفي و از عبارت نیز نایافت آب

استفاط او کروه شده از لفظ او و بوسیله انتقاد و گفتار یک که مقصود باشیم است
و تمامی این سه بخش عمل است تضمین حساب انتقاد و گفتار ای استفاط تالیف است
تصحیف بر و فشم است قسم اول شخصی است و آن عبارت است از این لفظی
که فهم آن لالت و گشته باشد بر تغیر صورت رفیع لفظ یا احروف همچو کاف
قشیده و عبارت شدیده قسم دوم حملی است و آن عبارت است از آنکه بوسیله این
الفاظ اسیاق کلام را لالت بوده باشد بر تغیر صورت کتابی و درین قسم چا
یست از ذکر نقطه بجای اثبات اول چنانکه در این حب و پایانه گذشت یعنی
حمل ازان به پر غتاب پنهانی آب سرکش و نهنجانی فیض آب بد پوشیده نمایند که از
عبارت این ای سخن استه شد بوسیله تراوون و تلیخ و از عبارت نهی از آب سرکش
و تبرکیب شین کش بدوا و عطف لفظ حب خواسته شده بوسیله تضییص انتقاد
و تخلیل و تصحیف که مقصود باشیم است تراوون و تلیخ و از عبارت نهی از آب سرکش
و تمامی این سه بخش عمل است تراوون و تلیخ و تضییص انتقاد و تخلیل و تصحیف و
حساب و تالیف و تأثیف از عبارت ازان و نهنجانی سخن استه شده چنانکه در این
جهن تغییر از عبارت از آب سرکش تبرکیب شین کش بدوا و عطف لفظ اما
خواسته شده بوسیله تضییص تراوون و انتقاد و تخلیل و تصحیف که مقصود باشیم است
و تبدل و تمامی این سه بخش عمل است تضییص حساب و تلیخ و تراوون و انتقاد
و تخلیل و تصحیف و تبدل یعنی تاییت استعاره و تشبیه عبارت است از ذکر لفظی از ادعا
حرفی اوجسط مشابه است در صورت کتابی بشرط آنکه مشابه است نام باشد تا
درین از ذکر کویر قصص و باسالی انتقال نماید چنانکه در مسم اویس و علیس همچو گذشت میتوان

بر این اینکه از این نظر اولین لذت ای از این بود که از این کتاب اذان کی و اینه پایانه نماید

حال ندان اه پر عبارت هستی آب کرش بگرد و نهی نیافت آب پو شیده ناند که از عبارت
از ان ماهی لفظ او خواسته شده بوسیله سلوب نه صاری انتقاد تو سیه و تراویث
و از عبارت از آب بکرش لفظ یا خواسته شده بوسیله تضییص انتقاد و هفت اط
و سلوب حرفي تو تمجید و از عبارت نهی نیافت آب لفظ این خواسته بارا ده
تبديل لفظ یا بحروف این که باعتبار عمل تلخیم آفتاب عبارت از تو شده
تضییص انتقاد و تخلیل و ترکیب و تشبیه مقصود با تهییل است تلخیم و تبدیل و
نمایی این اسم بیان و دعوه عمل است تضییص انتقاد تو سیه و تراویث و انتقاد
و تخلیل و ترکیب و تشبیه و تلخیم و تبدیل و تالیف نامنی از عبارت از ان ماهی قاف
نهی مسنده چنانکه در هم فاسد نمی نیافت و نمی نیافر لفظ این بطریق که
نمذکور شد و نمایی این هم بدروز و دعوه عمل است تراویث تلخیم حساب تضییص انتقاد
نهفاط انتبه تخلیل و ترکیب تشبیه تبدیل و تالیف اعمال حسابی
بنج است سلوب اسمی و آن عبارت است از ذکر اسم عدوی
واراده آن عدد و چنانکه در هم مغایل است کشت همدم از عبارت حمل
از ان ماهی همی همی خواسته شده بوسیله تضییص و تخلیل و سلوب حرفي
و قاف همی خواسته شده بوسیله تراویث و تلخیم سلوب حصال و از
عبارت از آب بکرش نهی همی استه بوسیله تضییص انتقاد و سفاط و از عبارت
نهی نیافت آب لام اسمی خواسته شده بوسیله تضییص و تخلیل و ترکیب اوت
تلخیم و انتقاد و تخلیل اصلوب همی که مقصود با تهییل است و نمایی این اسم
بده حمل تضییص و تخلیل حسابی تراویث و تلخیم انتقاد و سفاط و ترکیب

و بدلیل قابلیت آن سلوب حرفي و آن اشارت گردن است بجزی پایه شیر واراده
عد و آن چنانکه در اسم او همچو کشت همید آنچه از عبارت ازان با ذهنی معنی
خواسته شده بوسیله تراویت و تلمیح و تسمیه اتفاقاً و از عبارت از آب سرش
لقطه و خواسته شده بوسیله تضییص و اتفاقاً و سقطه و سلوب حرفي که مقصود
با تمثیل است از عبارت نیمی نیافت آب میهم مسمی خواسته شده بوسیله
تراویت و اتفاقاً و سقطه و تامی این اسم بعثت عمل است تراویت
لیکن تسمیه تضییص اتفاقاً و سقطه حساب تالیت سلوب جھنمی و آن عبارت
از ذکر احوال و اوصاف عددی واراده آن عدد چنانکه در اسم قطب
ست کشت همید آنچه از عبارت ازان ناهمیت توان مسمی خواسته
شده بوسیله تراویت و لیکن و سلوب حرفي و همچو حساب
که مقصود با تمثیل است از عبارت از آب سرش عالمی
مسمی خواسته شده بوسیله تضییص و اتفاقاً و سقطه و سقطه
و سلوب حرفي و از عبارت نیمی نیافت آب ہائے
مسمی خواسته شده بوسیله تضییص و اتفاقاً و سقطه و تامی این اسم
بعثت عمل است تراویت علیکه حساب اتفاقاً و سقطه تضییص تاکیف
و سلوب اختصاری و آن عبارت است ذکر عدد و دوی که مصر آن در عدد و
معین مقرر و مشهور باشد واراده آن عدد چنانکه در اسم شاهزاده کشت
آنچه از عبارت ازان ناهمی شدین مسمی خواسته شده بوسیله تضییص و سلوب
اختصاری که مقصود با تمثیل است و سلوب آسی و تلمیح و تراویت و اتفاقاً

عبارات از آب کر شده سهی است شده بوسیله تراویت و انتقاد و اسقاط و از عبارت نیمی نایف است که مسمی خواسته شده بوسیله اسلوب حرفی و انتقاد و اسقاط قوامی این هم بفت عمل است تضییص حساب تبعیج تراویت انتقاد و اسقاط است که درین انتقال نماید بعد و که آن قسم برای آن صد و تیعنی نایف است و این قسم بروان نماید ازین ساله آعمال سخیلی است تایف و اسقاط و فکر تایف است عبارت از جمیع کردن اجزای متفرقه و این بود و قسمی از قسم اول القوامی و آن عبارت از هم پیش از اجزایی ظرفیت و نظر و فیت چنانکه در اسم کاش ره کشیده بید آنها پوشیده نماید که از عبارت نیمی نایف الف سهی است شده بوسیله تضییص انتقاد و از عبارت سرش و نمی نایف تقدیم کاف خواسته برا لفظ حاصله بوسیله تضییص و تخلیل و تاییف انتقاد که مقصود با تخلیل است و اسقاط و او کرده شده از لفظ شکوه که تبریزیان کش نماید و عطف حمل شده بوسیله انتقاد و قوامی این هم بفتح عمل است تضییص انتقاد و تخلیل تاییف اسقاط قسم دوم انتراجی و آن عبارت از جمیع اجزاء بحواله جنسی و بعضی چنانکه در هم شجده ره کشیده بید آنها به پوشیده شده که از عبارت ما همچنین خواسته شده بوسیله تضییص و اسلوب اخصاری و تخلیل و تاییف انتراجی که مقصود با تخلیل است و از عبارت تاب نمی از آب سرش و ای سهی است شده بوسیله تضییص انتقاد و اسلوب حرفی و فکر و اسقاط قوامی این هم بفت عمل است تضییص حساب تخلیل تاییف انتقاد و فکر اسقاط

اسقا ط اعبارت است از عدم اعتبار حرفی زانیاده و این قوی نوع است لوع اول عبارت
و گن عبارت است از آنکه منقول فرض منقوله متعین با فیضه ساقط شود و ممکنه
و آن عبارت است از آنکه منقول فرض منقوله متعین با فیضه اسقا ط باشد اما اول حنا کله
در سخن و لشون کلمه است که کشت اید از خود پوشیده نماند که از عبارت حمل زان به
نمایم خواسته شده بوسیله تفصیص و تخلیل و اسلوب حرفی و از عبارت نمایی از آب
سرکش و اوسمی استه شده بوسیله انقاود و اسلوب حرفی و اسقا ط که مقصود و تخلیل
و از عبارت نمایی فیث آب لفظ لشون خواسته شده بوسیله تفصیص و تخلیل و ترکیب تراووف
و تخلیج و انقاود و تبدلیل و تمامی این اسم بدله عمل است تفصیص تخلیل حساب انقاود
اسقا ط ترکیب تراووف تکمیل تبدلیل تالیف شانیا از عبارت نمایی از آب سرکش لفظ
کی خواسته شده بوسیله تفصیص و انقاود و اسلوب حرفی و اسقا ط که مقصود
با تخلیل است از عبارت نمایی فیث آب افت نمایی خواسته شده بوسیله تفصیص و انقاود
و اسقا ط و تمامی این اسم پنج عمل است انقاود حساب هفت اسلط تفصیص
تالیف قلب و آن عبارت است از تغیر ترتیب حروف یا کلمات و این سه نوع
اول آنکه حروف علی الترتیب منقلب گردد و آنرا قلب کل خوانند و دوام آنکه
حروف نه ترتیب منقلب گردد و آنرا قلب بعض اند سوم آنکه کلمات
منقلب گردد و آنرا قلب کلی گویند آما اول حنا کله در سخن و فقاد و غرفی است
کشت اید از خود پوشیده نماند که از عبارت نمایی از آب سرکش و اوسمی استه
شده بوسیله تفصیص و انقاود و اسلوب حرفی و اسقا ط و از عبارت نمایی فیث
آب لفظ فا خواسته شده بوسیله تفصیص و تخلیل و ترکیب و انقاود و قلب که مقصود

دن که لا الکریم لا الکریم لا الکریم لا الکریم لا الکریم لا الکریم لا الکریم

با تغییر سمت باما لطفاً تحسیل سمت نان کرده شده و قلمای حبر کنایه داشت
بشت محل تخت پیغمبر از قادو خساب و تقدیل و تکریب قلب نالیف.

قطعه تاریخ تصنیف رساله ملا کوچی

از دوی غرابت آمدش نادر دنام
زانست که شهرو خوشبست عوام

این نوح که ساخته زمیب بیت تمام
بنوشت زمانه شرفت تا خوش

قصیده مولانا صهیانی در مرح میرزا فتح الملک معاد در ولیعهد شاه ولی

جسم کرپت نویزین جشن همان آفتاب
منظرت امی تو ان گفت آه همان آفتاب
چون کبوتر هست چه شهیان آفتاب
فرزه خاک درت رست شان آفتاب
غشت چون عرب باطل شد گران آفتاب
لنج باقوت و گهر باشد بکان آفتاب
خرمیجا کسن باشد راز دان آفتاب
فرود غیر از آفتاب رکس نشان آفتاب
کس نگرد و بپیش و بیت هر خوان آفتاب
فره از نایاب هست یا بد کجوان آفتاب
آسمان هر دم کند سویت عنان آفتاب
و هن عرضت بعاله شد ضمان آفتاب

ایضی محیرت پروردگان منکان آفتاب
سبح کردا و این رخ تا بنده هنایی گلچق
در دیار چاه تو که حشیح و هرایمین بود
بسکه هر دم از فرع ردمی تو بای خسیا
آفتاب اند بلندی خویشتن امی تود
از گفت و سنت سخا می عالم آمرا بیت دهم
جزیب آن بیت که راز دولت آگاه
عالیم از طرف تو سوت بوره آرمی خان
علمی از ری توردمی تو گنج لوز را فیت
بسکه بخشی غمیت تو راز رخ خود پیده
کور راز انسان کم سویی خود قادمی شوند
سماچر عرش از باد افسی ناید آن زند

لورهایت گرخی را دی مان آفتاب
در قرب طبعت کن گر امتحان آفتاب
حرفت درست بیده م در زبان آفتاب
چشم پوشی کی بود از ذره شان آفتاب
محرابیت شاه باشد در جهان آفتاب
صیح می چیند گلی از بوستان آفتاب
سکان الغامم کو هر عی خوان آفتاب
کان اگر باید گهر باید زکان آفتاب
در حق کیب فرد نه کر محیر آفتاب
هم و عا ہم عی بردم هر عاب آفتاب
کامران روزگار حسکران آفتاب
جنش بالا دست بود در دکان آفتاب
از خیرت شد خمیر حرم بیان آفتاب
این کرم کی شدت و سختی میان آفتاب
آن کرم کو بر صداقت باشد خواه آفتاب
پرده فوارت سماون پاسبان آفتاب

مایه او کی صون می مانداز دست کسون
از زر ش یک خرد ناید و خور غل فرس
من کیم ت نقش در حست او و نام رسم کرد
پر تولطف از من سرگشته کی داری صنع
بچنان کا مدر جهان اختران غایب است محظ
چیده هم از باغ آرامت کل و شو عجب
چون نباشم شکر گوئی نمی یعنی هر چه بود
عالم ریا بد کمال زنی یعنی تو ریا بد بلے
آنچه با من کرد ها از محمد و علیهم السلام نکرد
تباکند حل و زر و محل هدکه و کان و چون
من فتح عاصم فتح الملک گوییم کو و بود
گریان از رضمیت پست نکشاید بر تن
چون خوش چشم کار احسان که بخوان فرش
و گیر از هزار طفیل داده خوان نواں
این لکم هم بمر کم داشت که جزء پریمیت
بجهه و سرخوان او با داملازم روز و شب

بیان و خاک استان و فرودخاک رهش
سرگاب تهران و همان آفتاب

سیم

نتائج الأفكار

بسم الله الرحمن الرحيم

خاطر علمی خیال است هر زمانی حسبیانی / حیث سرانجام هر کجا هی بین داشت که به تحریر شنید
 یا انشای نظری خاطر می دارد و اشغالی رسانیده و گاهی بران آورده که رسالت در فن عروضی قافیه
 و بحالة و صناعت مهابیاد گارگزار در شرح و حواشی برگشته است اوله فارسی و تعلیقه بررسائل
 قواعد صاحب زبان محجم نگار و آگون بران برست که طرح بیانی ریخته فکر گزینان سیر را در
 مجبور کند که هر چه بروز از منه در خاطر اشطور کند و در دل عبور نماید برین او را قنکاشته آید تا در
 اوقات تو حش خاطر قدر طبیعت اندکی دلبازی خود را اشغولی بآن آتفاق افتد منکر مجبور بعیت
 و اسیر نواہش امن نگزیر و رئی چند را که چون روی سکوان از سواب خطا ساده پوزد شیرازه بستم
 در تخریش خامه و بیان کرد هم اگر دستیاری توفیق و سازگاری فرست مرد کند نتائج افکار
 خود رم درین این اوراق نوشته آید تا هرگاه بچشم روش صوابان دراید و واضح گردد که هر زمانه
 خیالات خاصه سوداچته و تجوییه با تحویلی بر رؤی کار آورده چون آنها نتائج افکار من است
 آن نتائج افکار ناممگز است تهدیا اگر مقدمه طولی دست زده خامه گشت سرخشن لفظی
 و گزنه لفظی تنبیه نکا شتم باشد التوفیق و چو جقیع فصل جسیران قواعد معنای هم در لفظ صوت
 بند و هم در عریس آن شاعر مثل حشتم برداشت نگونسار فراپیش داشتن و اندیشه برآشخان
 اسم غماک گذاشتن در لفظ را در و بان با وزان مزدیک نهادن و ستایپ را با اینها مزد کرده
 پیش و سطی چاداون داز فندان سین و از زلفت الام و از د بان نیم اراده مزودن و از حلقه

هر دو اگشت به صفت و از نگاشت هوم بالف را داشتدون و این هرود را با لام خطا نهند سده ده با
گمان کردند و اسم شملی برآوردن و تقدیم دهان مکررا اشاره کردند و ایسوی اسم آمر راه پیرو
و قریب و مدان سه اگشت نگو نسار طبع ساختن و بلای خطا در این سه گمان داد عدد در فین طرح آن
قیاس از مختن و اول داعی تفصیل است و بکار را باب فراست و اصحاب کیاست مخفی نخواهد بود
که لطف نیز حامت نخواهیک کلمه باشد چنانکه عجل تخلیل طلاخطا معنی جزو ثانی قوایع جزء ثالث
با اول لطف برادر مدبر طالع کردن و نخواه زیاده ازان تاین نیز اعم است اذ اکمه کلام باشد دی
غیر بر کلام ثانی چنانکه از خشناش و از تخلیل شخناش بجهه جزو ضمیر پنده شدن شین معجمه اخیر و تبدل
خای معجمه بجراحت دانه اسم عین شکافتن و از پایداری و حاجی محمد تخلیل یکی بجهه جزو ستفقل
و تبدل اللف بلطف راهی و بتجملیل فوهم بد و دو جزا نزهه و جزو ترکیب و ترکیب بیم لطف راهی و دی
و چه در ریاضت و اول نیز اعم است از انکه لطم باشد یا نزهه و این هرود قسم باشند باشد رباعی یعنی
الفان از غیر معنی معنی که اگر اندیشه از اراده صنعت زامل باشد لطافت املاوب الفاظ و ریشه
حسن معنی آن نظری اهل را از جلوه شاهدان نیکو شامل سیر تو از ساخت هرگزینی گلزار عبار
و نازگی بهارستان مضمونش چشم خیال را از سیر خیالان گشتن بر تفاصل تو اند اند از
این گویه معیان تنظوم حچون کوکب ثابتة از حد حساب پیرون و از اند ازه خوارفون
از در سالهای این صناعت مثل تیاری طبع جایب کرامت انتساب حضرت سالمی مولانا
جامی و فخر خان اوز سخنوری میرمیں نیشاپوری و کتاب بلاغت نصایب حلیل بطری و
امثال دلک در لظر شوق پرستان خمن خمن ازین جنس انبادر کرد و کیمید و پیه
بیش ریاضی معنی ندو و نه اسامی باری غرمه که بزیر شمیمه جا هر قنطوم محشی و لاصید کشممه
جمال و هزار نیمچه دلال از پرده اندیشه این آرایشگر زلت شاهدان معانی جلوه ناست

در راه اکنجه شد روز و رحل یک بیت که باشمال صنایع عجیب و بدلی خوبیه این صفات از
میان خیال این بیضایت جلوه گردیده آین هر دو برگرا نماییست که این کلمه ای شاوه صدی
پیش از زبان مکران را بیک حرف گلگیر و هم چاپ و زمان شکن در کام و دهان شکسته
دقیقی دور بایسی صفا نیام سعادت پارک امکانات نونهال گلشن جوانی ثمره العنواد آمال و امامی
زبدۀ قیام اقبال و دولت هر زان معروف بالمحی پندت که نهال عرش در خیابان
دواصر پاره برپا و از تر بیعت فقر حرم بیانی برآمده چون لطف عبارت و حسن میغذیش طبلیع
شوق پستان از دست میبرد و خوبی جریان قواعد معانی گریبان ایل شوق می درد بجز
بی اختیاری هر زره چنانچه در اختیاریش چار و نزدیک و آن شبیه مرجان را بر عالم شده عان فی تابع
مشیمه عدهن در شنیده کشیده را باعی اول آئینه چو طرح کرد گفت از اخست + یک چندان
خلوده با تو خشل پرداخت + نخود را بحیثیت زده هم عفنا افزوده + تا آخر نمودش هر آئینه خسته
حلمه اشارت ملطفه تا آخر بسوی ای آخره است و میان آن مراد گاشته که بجهت انتقام اعلاء
آن فسیه اراده اند و صورت آن بجهنم تازی است هرگاه آن صورتی را که مراد فیلا
خواهد بود آئینه سازنده لامحاله اندر و نش خواهد در آمد را باعی دو مدل جویید کام از دهان
و قفسه + وان زلف سیاه هیشه و را به نش + ای ول مز (لایه خود) آیان زلف سیاه
+ تا خود را فگند جهاد از دنیش + حلمه لا به خود گفت تند و گنایه لایه دیگر خواسته اند و
بهر آزادان ثانی صفت اول و تجلیل آن بد و جزو اسماط ایان اول برصیه شناقت و تنه
آن بلام که زلف عبارت از آن است تاییت یافته چون در معنی شوی فاعل فگند زلف
است جسم ملفوظی ما چار دست و داده و حرف همیش تعیل اسماط از آخر آن راه و دری
کشاده چون سر شنیده شوق سخن ماین حد شید و شوق هم مطلع نیست فهم نیایسته

خاهم طمعیها می‌نود و تحسین دهن دل گرفت که یکد و سعمای دیگر ب صحنه اطمینان کرد هشته کاخ
ساده را از زنگ آمینه رسیده اوان معانی رفتاب ارزگانی دعیه رسانید کارنا نه هزار دناید اگر بر
عنان شبدیز قلم درین وادی گستاخه گرد از جوانگان سخن می‌گذشتند تاروشن گرد و که از مرده
این غبار جلوه کدام سه سوار عنان گستاخه و از دامن این صحرایی وحشت که احرا آموزنگ
شوه خیزیخه از آنجله ریایی است که از شنگاف ہویج انداشش لیلی سیه چرده قاصه نامی و آسم
گرامی زنگ پچره حشمت بصیقل آمیله شوکت نشسته باشد اقبال سرخوش تحمد و جاه و جلال
محظوظ از آنها می‌حوالی سخن باظطر باز جلوه ابخار معانی روشن طراز مستید ولست بخانه پندت
که افراد سر زمین پنجاب از آبیاری میرابر اقبال پدر و الاتبارش بر سر بزری چپن و تیزی
گلشن ناز دار و جلوه کرده بزنگاه باشد پستان بخطبه نازک خیالی ساقع مستیها می‌گرد
می‌پاید بر ریایی آن زنگ که حمل زنگ و بو ہمدا وست + گردانگری عیان زهر و شکسته
و بیوست + آن حمل نمودنکل خود از پرشمع + تا دل درنه فک نیکنگ و پوست +
حلمه مراد از حمل نجاست و خود بعل کنایه باز داسطه تحصیل نیچ دیگر شسته و آن از محصول
اول حرف خای بمحیر خواهد بود که مصحف آن جیهم مازی است و لفظ دل باعتبار تراویث
تعجب معنی مقلوب زبان نزد اه ارباب این صناعت است چون اتف که مظلوم بیت آت
درنه در آید تمازه پرده از نیخ بر کشايد و آرین جمله اند این ریاییات که طبیا لمع و قاد اربابی
فر و هیده فروزگیایی و انش گستر را دست آویز تحصیل سرت الصدر اید پا سکم عمر
خرشیده شسته نه گز و چه کند + خای بسی خوش نه بسی در چه کند + در پیش نیخ همز دست
می‌چون + گراز هر خوبش بخیسته در چه کند + حلمه هرگاه لام مکتوبله که همان امر از این

نظام عددی باشد از نظر خویش که با اعتبار قرآن خواهد بود و بجزیزه از صد و هشتاد و نهاد و پانز
 حروف اسکم مطلوب نفتش نهادند نام اسم و دهم زادگوید حدیث و عللم کسر + چهارمین
 حرف میکند لوحمر + تا چند زنگفتگی بگو و گفت گیر + زلفین دلارا من شین لال و گرمه
 زلفین بعبارت از دال و لام ملغوظی است چون هر یک از دال و لام مغلوب شود لادا
 خواهد گشت و بعد از تخلیص اول در آن و ترکیب آنست برآ و میم به شین لفظ آرام را اوردن
 و آرام را آمدن و شین بخی را مشتمل برست آ درده و بلطف آ شین هر دو خطاب بلطف لادا
 و بلطف آرام خطاب بمحظ اطب کرد و یعنی زلفین دل که لادا مانست بسیاری مخاطب واسی لفظ
 لال بسیار در لادا مان شین و هرگاه لال یعنی لام اول و لفی که بعد از میم است، لام شمانه
 ازان باده است ماقبل پایه اسکم مطلوب بحر صیغه شتابد با اسکم صدر نادان و آرا برآ شد از
 + از دل بهمه تا پر فرش و از دیده صفا + تماراست شدست که حشمت سرشکن + پیش دل
 ابرخود نماید بر جا حکله چون لفظ تماراست شود کجی که بسیار انصاف سرفقاوی باخود و ارومه تفعیگ داد
 پس تمامها بشکل آنست برای در هر و نقطه و وصف بپوی یک نماید که صورت رقم صدست د
 ازان همین لفظ صدر خواسته شدید و دل ابر صدر است و علی تسمیه مراد ازان باست و بوا
 لفظ خود با اعتبار عودی اول مغلوب با آراده شده که آبست چون ازان برآست نماید راهی معلم
 مکتبی بپسته شده با اسکم سراح آن ماه که بوده ام ز و میش ناکام + اکنون گوپسی می فر
 بسیاری بد غیری برباده داشتم و ندان یک + آخر ازان باده یا نهم قطراه بکام + حکله مراد از
 با در لحاست و از دن ان سین پس اجل تاییت سراح حاصل شده در حرف آخر ازان چون
 قطراه بکام نموده باز بقطعه اندرونی خود و لفظ خود و راده از انجا که نقطه اندرون و اگر و حایی جیمی باشد
 لفظ کام بسیار مناسب با قراره همچوین معانی طایب ثراه که صیغت کماش در گنبد فک گوش

سبو حیان هلا اعلیٰ چه جای خواب آکود گان عن خلقت خانه و نیز کر مان خدمتی اواز نکه اسم محمد مون پر
از ان استخراج یافته در ائمها میان به عبارت طولانی بک اشارت کافی برآمده گویند و
در حضور قدر شناس کملای محمد حضرت مهر ح خود آن ربانی گوشگزار نموده صد این
در این سعادتمند انبار کرد که بیش ازین مشکل در کرامت پیرراه اعتقاد میزد اکنون این شیوه
از ان خس و خاشاک پیراسته گشت و ہونهار ربانی در مرح فنای شاهزاده مکان میزد
سلطان نلک سر بر دارای چهان + گرون لوح نوشته آمد ای وا + خوشیده نماده دل
ب حرف ط زان حمله بعد از تخلیل لوحی و تبدیل گردکه عبارت ازان است ب لطاحت و قلب
ای حدون) یا آمدسته آمد چون خوشیده دل خلیش بحرفت آن نهادن آسم تامی پدر زد با
تفصیل که شخص میهم را پر ہر سیکه از حاتما یا هی تحفان پند و وزر قلب خویش بر افت گذار و قیس
حصہ پنهانی که صفت پامی چار مخالف انتقیل گشی از نسبت بگذش سرافه بین متع آن جهان
کمالات انساب این گونه میباشد یا فته با اسم محمد کذ نام ملبد مقام خداوند مولای ہانبد گان حجت
و علاست و این ربانی از جمله محیمات خود و نهاد حضرت منعام است که اظریانه لگان رصد که
بیش از هر رش تقویم کوک ب معانی شاخته و ہونهار ربانی ساقی ہمکس را دهد از
می جرده دلگیر و دلیش چهان پیاپی جرده + آشنه خشم شده دل از جمله شهر + هر طائفه میکیک
کشد ازوی جرده حمله آشنه لفظ دل که متراوف خست لفظ درست و جمله ایام شهری است
دول باعتبار لفظ شهر رای پوز بآشد چون عدد آن را رسی بر و دست و تبع نا ذور قرآن که
خواه بود که مانحن فیست و آین حروف دو طائفه اند او لا عشرت و ثانیاً احاد چون هر یکی
یکی از خود یکشیده عشرت بک عشر و احا و واحدی از خود خواه برازد است پس از نون میکم و از
وال چیز و از کاف یا و از ہو وال صورت خواهد گرفت تا غیر از معنی معنی از قدری در این

اندیشه شفیده از آنجا که طراز دامن این ملکوب و قدر جهان آمایان شاهد لخواه معنی صفتی را
 مدار و طبیعت آشناست سرین همچو دان را کم بران سفر رو و آمد و چون خوشیت را زیر پرورد
 چاده آن پیشوايان راه این سلوک و نشانه افزاده تبع آن گوئی بایان میدان کمال بعلم و فنا
 در میان اندخته گافر لئے تو حضه این سیاق بیشتر بر تعلیم حضرات بارگات لایسما تقدیس
 کنونین همیزین و پیشوایی سالکان جامی علیه الرحمه والغفاران بکار برده تبع ایشان را زیر
 این طبق ساخته و نیای نظر معاو طرح جربان این قواعد پر نظر که دست زده فکر و اسلامی که
 خاص اندیشه این زنگ معانی رخچگان است اندخته آماچون گاه گاه دیده شد که در میان
 بمحاذاتی گهزار معنی دست شان بدل خپد که زبرش لارگرش چاشنی لفظ و معنی نباشد پرورش
 یافته گلشن نکراین چون پیرایان است و آن نیز بسیر سبزی که ناشای حسن بر شرکه اش
 زنگ زرد کشیده و حسن سبز خلطان را جزو نگرد و عبسه وزنگ آمینه خسار نتوان ناهم برده و
 قاطع این دعوی و بدان ساطع این مدح اعیانات آن سرگرد طواله امام در بیان از ش
 مصلی بسیار که کانین بعضی از رسائل مصنفة اش از غرس این نواده های گلشن قدیم گذرا
 بجهان در وحنه دخوان نداز و از دار زنده آن این مهادست از علیله حلول که گو انگلکه پیغمبر این
 حدیث ایان خانواده فکر مل شد شاما پی عراس بکشاپدی آحسن سیما سیمايان بگار خانه ایشان
 غازه حسن رویان ناشا گاه قدس باید سه هی که پرسش نامش منی تو نستم + همین که ز
 زنخ برگرفت دنستم + اسم غم و این چون خوشید و ماه از افق این بیت برگی آید و حل
 آن پیغمبرت چه رکشاید که رکعت هم عبارت از لامست و هم کنایه از دال و انتقال از
 پیغمبر و میری محمد و اوست ایس اگری از صد و ور کرد آید که عدد قافت قرست یا چهار ز
 فتح لکم کرد و شو که حامل های لفظ همین است پیغمبرت + زنده سود و عمارش جلوه نماید

و این معماست از رساله که تقریب غول مشعر استخراج احمد شاه سلطان گلزاری فی القابض ریخته
زبان خامه گویه پراوست رباعی جوزت بهارچان ارباب بیهوده + گریگ هر دخواهی
آنچا بگذرد + درگشش ثانی طلب اول گمین + وزشاخ دو هم سپتیم برگز نگر تخفی ناندکه
تبایی این معما بر وضوح جفر کیم زیاده اند و در خانه بسته مطر دوم از صفحه اول جزو دو صفحه
استخراج اهم داده تفصیل این اجمالی زنگ زدایی آئینه توهمت و پیدائی سر شسته سر کم
تماشاگران نیزگی آن بجای این دریافت باشد که پیش دستور شناسان قانون حساب
چنان قرار یافته که از الگ تا حرف آخر باید هر حرف بیک عدد بیش از سایرین باشد چنانکه عین
مجموعه بسته و هشت نشان میدهد و نیز چنان تغییر گشته که تمام شیوه بسته و هشت جزو باشد
هر یکی از شاندار حرفی از حروف بجود و هر جزو بسته و هشت صفحه و هر صفحه بسته و هشت سطر
و هر سطر بسته و هشت خانه و هر خانه یک چهار حرف که اول آن چهار طبقه هر چهار طبقه
صفحه و سوم چهار طبقه سطرو چهارم چهار طبقه آنچه خواهد بود آبا او گردشلا اسپرگ کاره مذاخره ایجاد
درین اندیشه کشند نظر بر هر ادب نذکوره در خانه چهارم از سطر سوم صفحه دوم از جزو اول محل
اقامت آگاهی باشد و چهیں قوشت در خانه بسته دو هم از سطر بسته و یکم صفحه بسته از جزو
قزردهم بجای جلوه خویش پیر کشند و نصیرت هر گاه ابر و اسب حروف اهم طلوب که در
اشناسی اشارات معنایی برجا داده استعاره گافرنست نظمه بسته پرگارند باعی موحده و الگ
وموحده دیگر و رایی محل و خیر و دامان تفکر خواهد گشت آین کورس او دستان اتفاقاً و
چاشته خود را اندسته چهبت آنکه بجهان سرمی در خانه علم آن چاکب رقان در نهضت
می ورزد و تا اینجا این اتفاق این مترسم شود که در لظر انصرافات پیش از این می پیش
اگر صورت چیزی داشته باشد که این نقش بجز اینکه این نقش نخود مرتع صورت کار نهاده

و پرند ساده این قوهای سر جلد نمایا چنان پر گن فریب و سر لوح دیباچه فروز تیب
 تو اند نگاشت و بعیده چاپتی لازم اوان فتح آن خوان اسالار ای خوان پایه هنری بردم تاز لاز
 چاشک ایان قابلیت فراهم آیکه در دیده نمک چشان موائد استعداد او گزندسته بالمه در کامه می نفخ
 عان یادوی من و سلواد رهای کلیم کلام ای عجم نجشیده ای پیشتری هوس پرستان این تیرو
 زین و دایی بی نیازی کشکوں این سفینه تو اند نگاشت گل آگل ایه هرچمن فراهم کردہ بگارست کے
 میستاید درینه درینه از هر ما مرد هم آورده خوانی بیداگاه نمی آزادید آن عالم یهان معاشر پایی دلم
 لهر عرش کنی از ارکان چهارگانه بجهنم و خضری از عناصرن است ریاضی جزئی جه
 بجهنم بجهنم بجهنم + هرسوپی نام بار من بستایی + وصفیه ساده شدسته شتم سطر از غاده چنان
 مرادی یابی اند نظریت ثالیه شرق آن قاب هم سایی و نامنی ای او حدست که طریقه استخراج ایک
 بناظرین خوابده اولی بیش افتاده تراز نقش قدم است هرگاه بگذر قافیه برجاده پی کسر
 پرالدین چاچی آتفاق افتاده عالمی بظیر درآمده که فردی از افراد آن چون صورت پرستان
 می ناشناس از فیض باطن بجهه اندوز و چون ظاهر آرایان باطن خرابی از نور معنی بخواهند
 بوده است که جرمه از جای فیض شامل دریاگشان به صطبیه کمال بوده ایم در دمی از ساعه
 خاصم بجز ایان بیکده بفضل خرد و خشته با طبع برخورد که در ای اتفاقی ایشان آیه
 سکاره و دار احرافش راحله که دام صیادان سینه زه کارگان بدمچه با صفت آنکه ظلم که
 نیزگووار از حلیمه معنی شرعی یک قلم عاری است جریان قواعد عالمی سراسراز چشم افتاده
 اند گاهان والان نظر و از طلاق دل امکنده عالی پاییگاهان کامل هنر افتاده هر خدید اقتصادی
 ایم و رعایت سه تینه ای مردم دامن دل می کشید که بکده شاہد بعد از دیوان آن بیدار گر
 مان این فن بجهنه آرد اما عاقبت میزی اند نیشه احتیاط بیش دامن دل کشیده بخی گزدار و که

افتتاحی عیوب دام برد خاکو از هنر افشا نمایند گفتن مبتکم از تکابه بحیثت نایابی کمین اقتصادی مقام
و خواهش گزارش حرام بحق چوب و شیرین چند که در پایه از گوهر افشا نیمه ای سب داران
خاطر فریب تو اند بو دو اعی د مرد اه من بسیج خوند شو گستره بفریب اینکه مقصود از تجویز آن خلاص
مقاصد و ابراز مقنای آن ازدواگری این سرو اپه صدم و گوش شیرین تا بجهانه فناست بل عنان
کردانی بحیر فدر خوان دادی گم کرد راهی است ازین امور با پیج و خمر و جاده پر شیب و فراز
باتحاج ام این خلاصه چای خراسان آبروی سعی انکار بخیزه بچی خسے او قات مور و سر لشکری
بعضی دخترین نیزی از خوش صاحب نظران روشن که گزند خواهی خواهی بر سرفت
ارباب پحدت طبع و در خواره خوش این آن ردهش نظران روشن که گزند خواهی خواهی بر سرفت
این آور دکر زبان خانم کوتاه خانه را دین سخن سرانی دلایل کرد و چندی ازان ترش و فیض
آشناهی کلام بوش گرداند ناگزیر در دهوت ذره چشان موائد شوق و مهمانی چاشته خوران
چاشکدان ندوش صریخ احمد راصدی میران و صنعت فرطاس را مستعار خوان گردانید
پستچت استفاده کرچا نه آن بلند بخت الها ن چند ترتیب می دهد هر لمحه دشواری که در
آنایی چاشته این تعابش کاپت بل غرگیها برانگیزد امید که تهمت بل سلیقیها بر خوان سالا
کلک من نگذار دست برگیریکه را بد و در چار یکی کن + وزنه ندوش چاشب دوچل گفتند
محصل مها این عبارت است برگیری می را در جام کن و از هنچ گذشت او را جانب دو
لب گذرا فتد اهل آن بین گونه طرز دهن تحریر و نگار آینین تصرییس گرد و که ایکی با سلوب
حرفی بیسم وارد دیایی تھانی مراد داشته و از چار یکی جام خواسته بین طیون که از جای غلط
جاگرفته ازین که حیمه والعن چهار بخش دنیکی بیتم غنجی که پر تو اشارت هم اکنون بیان تافه و چون
حال پنچاه و پنج است ازان لفظ نجع میخواه که حاصل این هر سرفت با عدد سایر مساحت
است و چون حاصل هر سه درست زد شدت است نظر پاشتر اک ایگشت قصیده کیند و هرگاه

چهل نایابین گونه دوپاره سازیم که حصه لاسی باشد و پیراهناده و از وہ بایه تبار و بایی موده
خواهیم بیک جمل گروپس دوچل دویلخا پدیده دسته اول احوال دوینه پنجه دوهم سو مراد
چارده هست بین چل گواده را صد و هشتاد او گرفتگئے اندکی جانی اور آتوان خواندنی بیرون
از خرقه این بیت صورت قلمه طلاوه می نماید تجذب در را در عالم اصطلاح جبر و مقابله مال گویند
و سرگاهه مال ده گیر نمکه جمل لفظ دو هست صد نقد و میش چه بایش دی از پنجه با سلوب
حرنی شست اراده آتوان کرد و نیمه اوسی خواهد بود و خارده ای ده چهار بار چل است
ایه امی که در چارده بھر سیده نظر معنی اربع عشرت و اگر جامی ده لفظ دو خوانده شود
همان جمل می بخشد و متراوف اندک قل است چون عدد آن را از صد و هشتاد که عدد
قلمه تیغکند هر چه باقی ناندیکه بایش که عبارت از پیشست و لطفی دیگر که سوامی معنی
معنا کی است امی خرابت اینکه از صد و هشتاد پس از استفاطه ای که بکی باقی نماند زیرا
ارباب ذوق مخفی نیست و بایش که از صد و هشتاد هنگم خلم مراد بایش ده دلگذرن اندک
استفاطه بین لفظ قل ازان و معنی دیگر دارد مشهور بین این سه کی باز از اخر را
دوهم را نیمه پنجه دویکن حرف اول را بجز مخذل در دشمن + حکم این بیت برداخت
معنی بیت سایی پرآسان است تکرار آن در درست قائل و سارمه بیش نیست سه
سره حرف است نام آن طبق سبب کفرن زبان دارد + دویکن زیر خود دارد که ازو
چار صد شدر سر + از قراب این سطور تبع میسد رخداد از لفظ ده همان یامی بحث
میخواهد و از پبل حرف نهیں سمجھه و از چهار صد نامی فرقانی و معدود از ترتیب حروف
بردا آفغان این سیاق پوشیده نیست سه سه حرف که ناش راست بخند و درست
اول + برگیریکه از وی بایار بخوان چارش + آین معنی نمایم قدر گفت و دویکن هم

ریخته چون دو عبارت از دهست مجدد و راکن صد باشد و هرگاه از ده که آنون مراد ازان نه
 باشد بگی راییندازی و مالحقی راقرین چارخ خوانی هم مطلوب باز پرده برآید و هرچه در صورت
 اکاب جواهر سکب تقاضان این فن گشته کشش آنست که رعایت معنی کم بکار رفته آزاد نباشد
 طبع و قاداریا ب متقدرا و نجومی سه خوشتران باشد که سرداری ایران چگفت آید و حدیث و میران
 بیشترے مائل آنست که سرایی اپیاسه معاواری و زیور معانی خوب و جواهر استعارات خوش
 اسلوب راسته حروف هم مطلوب را از پرده ته نامی اشارات خفیه که پسند طیاف نفع و فیض میخوا
 دشوارگزین تو اند پود و نظریه بارگیک بیان حدید بالصریح جلوه و هنرمندی پسندند که شوق داشت
 گزین از سرخوان آن لذائمه برهاتست برین جادیه های مکروه ناوندان طمع بیکند آماشیوه
 پاسانی درست کهن که هرگاه برصغیر مائدہ اولان غم برآرایند اگر چند اطباق المعلمه
 برجهه آن چیده باشند صحیح هر سه در کابی اشکنیه برکیط فرش نیز گذرا نموده باز لرد بایان زاده
 انتظار پس از فراغ دل نفت دستگاه سیر پیشنه دسرای برسی انبان آن خودش گردانند
 ازین قرار گاه گاه آتفاوت می افتد که زبان خامه باین فخریت آسوده ولپ نمده باین هر زده سایه
 گشوده هیکردو اگر چیزی بینت مردم بساط ازان هالم فرامند مطعون مقام شناسیها نتوانند شد از اینجا
 است عبارتی مشتمل با اسم عمر مثلثی است که هضم اول ثالث اویست و ثالی او هر چندیست
 اما مضر و ب دو هم اول او و دو هم او حک است و مضر و ب سوم هم الشش در تمام آن از
 اول بروز اند محبوغ ثانی و ثالث او پنجاه است و مجموع اول و ثانی ضعف کل باشد
 گفت ام رهی که گرفت توره یا بد بدو + می توانی بز فلک صدره کله اند ختن + منکران را
 چرخیالت حمل از انکار غیبت + مشت خاک کی توان بر فرق ماه اند ختن + با پیدا رفته
 زو ایشان بست افت دتراء + عهد کلاه خسر و می بحسنیک رلو اند ختن +